STICHOSTRATIA EPIGRAMMATŌN CENTURIAE QUINQUE IOANNIS GIRARDI...

Jean Girard, Pierre Eskrich

Digitized by Google

B. ANVLI
PRO
IO. GIRARDI
DELPHINO
APOLOGESIS.

IOANNIS GIRARDI Diuionenſ. Delphinus (Is fuit primus ingenij eius in Poëſi fœtus)de noua nouem ſororũ Metamorphoſi. cùm ante annos duos Lugduni excudendus,mala ſorte incidiſſet in typographiæ non correctorem, ſed corruptorem: ſic inde exijt in lucem deformatus: vt qualem ſi vidiſſet,

Deiphobum Priamus lacerum crudeliter ora,
Ora manúſque ambas populatáque tempora raptis
Auribus, & truncas inhoneſto vulnere nares.

nõ eſſet filiũ agniturus:talẽ etiã ſuum primogenitũ vix agnouiſſe potuerit ipſe parens. Porrò cùm impreſsis iam exẽplaribus multis illum refingere non eſſet integrũ:& Autor ex alieno delicto crimen ſuſtineret,præbitaq; foret inuidulis(qui nuſquã abſunt) calũniæ occaſio,ibi quid ageret animi dubio,cõſultiſsimũ eſt viſum homini cordato,& erudito,nomi-

nis ſui falſiſsimè traducti honorem vindicare, inſtructa nouorum carminum acie, per cẽturias quinque ordinata, quorum integritas, & elegantia, luxatos fuiſſe priores verſus arguat. Quique manifeſtè teſtentur omnium æquo iudicio, quantum vir ille ab eiuſmodi erroribus committendis, aut negligendis longè abſit, quantúmque eruditione valeat, ac ingenio pariter amœno, atque humano. Ne quis igitur adeò ſit iniquus arbiter: qui ex prioribus tametſi pauculis erroribus: (quos Poëta non agnoſcit) cætera illius præiudicet: poſterius hoc Poëma legat: & ex eo aliunde inuſtas natiuę ſpecioſi alioqui Delphini formæ notas æſtimet.

EIVSDEM OGDOASTICHON IN PEDESTRES IO. GIRARDI CENTVRIAS.

Inuidia ſiculi non inuenère tyranni
Tormentum maius, multiplici ore fera:
Cui ſi præcidas caput vnum: mox orientur
Ex irritato vulnere, ſex alia.
Contra hanc excetran gerit ardua bella Girardus
Quinque tuens nomen nobile Centurijs
Per numeros aciem in mediam nunc ire pedeſtres
Ordine quas Lector, progrediente vides.

IOANNES GIRARDVS DIVIONENSIS PROMPTAE ET HONESTAE VOLVNTATI SVAE S.

HVC AD ME ACTVtum propera(ô mea Voluntas) audi, & vide: audit, & videt Inuidia Delphinum illũ meum in noſtra Burgundia amabiles doctorum hominum conſuetudines, & eorũdem duraturas perpetuò amicitias ſibi, mihi quæſiuiſſe: Immenſum illa irata obmurmurat: Inmortale odium (quod iandudum mecũ exercuit) profunda, memoriq; mente reuoluit: arma, arma cogitat, & mirum eſt, quales, quátæq; tum intemperiarum, tum impotentiarum inſaniȩ luridam, fœtidamq; eius animam circumuallant: Ecce tibi, mea dum de iure reſponſa congero, ex improuiſo tubicines eius interueni-

unt: mihi, Delphinóque meo obſirmatis, & de ſua Regina ferocientibus animis apertum bellum denunciant:ſine mora tres Irriſionum, Ineptiarũ, Suſurrationum, Obtrectationumq́; miſcellaneas cohortes, Mendaciorum in equis phalanges quinque, Calumniarum, & id genus omne furiarum ſeptem legiones prodire, hiſque ſtupendis ordinibus monſtrum horrendum, ingens, cui lumen ademptum, infœlicem quandam nominis obliuionem præeſſe conſpicio. Ea ſic inſtructa illuuies viam ad me gladiatorio, atque adeò pertinaci animo affectat: mearum de melioribus ſtudijs cogitationum, meíque ipſius ingenij arcem obſidione cingere, eamdemq́; cominus, & eminus, omni denique telorum genere oppugnare ſtatuit. Quod (ſi quid iudico) niſi armatorum meorum Epigrammmatωn fortis, idémque ad pugnam paratiſsimus exercitus hîc mihi præſto ſit, & hoſtes feſtinantius inuadat: ego profectò mihi, Delphinoq́; meo de regno, dignitate & gloria mea valde timeo. Protinus ergo ab intimis meorum ſcriniorum finibus copias palàm comparo, eaq́; iſtiuſmodi mea mihi auxilia prima, & præcipua contraho. Quinque virtute præſtantes, rerum vſu claros, & nulli aduerſario ſuperabiles Centuriones, quinque delectis Epigrammatωn cẽturijs ſub vno meę Paſithæę vexillo præficio. Huius autem ego te aciei ducem eſſe iubeo: & ad vnum in hac parte maiore quàm vſquam vſpiam militaris

litaris ſtipendij ſpe te maximè hortor: me nempe vt
hîc audias: quòd ſi vis audire me, inordinatas & inſo
leſcentes meorum hoſtium turmas, coacto
hoc tuo agmine punctim, cęſim, inuadi,
primo etiam congreſſu ſuperari,
opprimi, extrudi, retundi,
profligari abs te vo-
lo: Et per Her
culem,

Prima, & præcipua es pars (ô mea prompta Voluntas)
Deſiderata gloriæ, & victoriæ.
Auguror: optatos feret hîc tuus enſis honores:
Prædixit hoc vati mihi vates Deus.

VALE, ET IMPERA MEA
O VOLVNTAS. ASSONAE,
CALEND. IVLII.
M. D. LII.

Digitized by Google

NON GRAVIS IRA, SED VOLVNTAS.

1 Bona Voluntas.
2 Inuidia.
3 Lerna malorum.
4 Carminum Centuriæ multipedum.

IOANNIS GIRARDI DIVIONENSIS APVD ASSONAM DICASTAE

EPIGRAMMATΩN
Centuria prima.

CLAVDIO GROSTETIO
Sororio ſuo, primo
Centurioni. I

INuidiæ paro bella : meo tibi frater Achilli
Ordino, & hanc primam deligo Centuriam.

De DELPHINO Poëmate ſuo primo ab Anagnoſta corrupto. II

Dum Metamorphoſin Muſarum Delphin haberet
(Qui primus noſtri filius eſt Genij)
Fortè peregrinis luſtrari geſtijt vndis
Aſſonicas nec aquas credidit eſſe ſatis.

Ergo (φιλαύθρωπος velut eſt) populoſa frequentis
Lugduni ad Rhodanum per vada nauit iter.
Vſque ſequens homines. Aſt incidit in Crocodilum:
Cui dens vulnificus, linguáque nulla fuit.
Integer exierat: rediјt laceratus ab illo.
Quódque ſolet morſis, contigit huic, canibus.
Nimirum vnius fuerit qui vulnere læſus,
Hunc omnes rabido figere dente velint.
Quæ ſpes illi igitur? niſi Centuriata parentis
Inuidulos acies vincere docta canes.

Iuuentuti ſuæ. III

Mox mea difficili ſcribet de iure ſenectus:
Nunc mea tu facilem ſume iuuenta lyram.

VERITAS VINCIT IIII

Rex fortis, magè forte merum, ſed fœmina longè
Fortiſsima eſt. At VINCIT OMNIA VERITAS.

Amicis Elpidicon. V

Sit ſpes. viuemus, donec moriamur (Amici)
Burgundi inuita climatis inuidia.

Temerario. VI

Vt tibi ſint centum (velut Argo) lumina, nùm tu
Cornici potes, & figere vis oculos?

Cogitabundi Ευθουσιάσμὸς VII

Dormio? non: ſummo cœli conſiſto receſſu,
Multa tegens oculo: multa mouens animo.

Prag

Pragmatico nimiùm ad opes properanti. VIII

Si quàm præproperè curris, tam currere poſſem,
Poſſem Tartareo proximus eſſe loco.

Eidem. IX

Tam tibi pes leuis eſt, celeri quoque tam pede curris,
Vt te non leuius currat & ipſe lepus.

In Iurgioſum. X

Stentorea vatem qui turbat voce Girardum,
Quæ immineant capiti non videt arma ſuo.

Lingua latina ſuper [redacted] morte. XI

Diuinus perijt (ſi tu mihi dicis) [redacted]
Dicis cum Phœbo me perijſſe meo.

Magnifico Pollicitatori. XII

Parua abs te tandem, non munera magna requiro:
Maxima ſis quamuis tu mihi pollicitus.

VILLEAE puellæ, Mutuus amor. XIII

Tu me ſemper amas: te Villea ſemper amabo.
Ingratus ſi non quiſquis amatur, amat.

Amico leui. XIIII

Quid tibi vis? verbo luſi, non verbere læſi:
Sic ego te fortem dicam, & venerabor amicum.

Rufo Interminatio. XV

Magnam Rufe dabis pugnam rurſus mihi: quod ſi
Non ſapis aut caueas, qui lachrymabit, eris.

Ironia in Zoilum XVI

Qui mihi tantũ hominẽ hũc inimicum habeã, faciãq;
Méne mei miſeret? me miſerétne mei?

De ſeipſo variè accepto. XVII

Cur multis placeam, cauſſas cognoſcere poſſum.
Diſpliceam multis cur ego, non video.

De BACCHO. XVIII

Extenuat Bacchus vires, & roborat idem,
Si fuerit nimius, ſi fuerit modicus.

Dignum amicitia amicum deligendum. XIX

Quisquis Agaſonem locuples ſibi fecit amicum,
Næ cupit ignauos cogere fuſte aſinos?

De ſeipſo duplici amore affecto. XX

Non mage delectat Venerem flos, atquè Mineruam.
Floribus oblector Palladis, & Veneris.

CRISPO. Nomen ex re. XXI

Vis doctus, vis Criſpe bonus: ſapiénſque videri?
Fac doctè, atque bene, fac ſapienter agas.

Hominum nequitia

Nil peccare pudet: tam magna licentia nobis:
Labimur ex vitio protinus in vitium.

Patri ſuo. XXII

Nos aduerſus oues vulpizant vnus, & alter
Nos opus eſſe lupos, vel magis eſſe viros.

Bono

Bono péragi exitu,bono inchoata principio. XXIIII

Qui bene vult finire,bene incipit:incipe,fini.
Ipſe ſuum finis principium ſequitur.

DIVINETIO XXV

Si bene diuinas oculis quæ conſpicis ipſe:
Vides amorem in me tuum:diuina,amas?

De BRAMANDO XXVI

Ecquot habet reliquos noſter Bramandus amicos
Præter modum cum iraſcitur?

De BRITONE amabili cauſidico. XXVII

Cauſsidicum quisquis non poſsit amare Britonem,
Neſcit cauſsidicos quid ſit amare viros.

De RIVAEO ceſſatore XXVII

Dum minimum nobis prodeſt,ſibi dum nocet ipſi,
Negligit irriguis currere Riuus aquis.

De L. PICARDO XXIX

Ipſe meo nunquam cupiam caruiße Picardo:
Tam ridet ore toto,adeóque gutture.

CLERICO Pragmatico XXX

Dum tibi Clericus es,dum gaudes Clericus eſſe,
Infenſus clero Clerice viue meo.

D. DEO Vindictam XXXI

Vindictam Dominus(ſi neſcis)quærit IESVS
Dari ſibi:tu illi hanc,retribuet tibi,

In nullius induſtriæ hominem XXXII

Si non magna facis noſtro miracula mundo,
Non miror, Dominus non potes eſſe Deus.

Malæ Fœminæ In EVRIPIDIS effigiem. XXXIII

Si tu non fugias homines mala fœmina viuos,
Hic tibi depictum quid fugis Euripidem?

D. CHRISTO: Ex Paul. 2. ad Cori. 5. XXXIIII

Nos tibi, non nobis Chriſte optime, viuimus omnes:
Pro quibus eſt certum te voluiſſe mori.

SIMONI. XXXV

Odi homines: Et tu inter bruta animalia viuis:
Dicor ego Timon, diceris ipſe Simon.

Ad Homines In MERCVRIOS Principes Deos. XXXVI

Viuite præſtigijs Homines, & viuite technis.
Mercurios video viuere fraude Deos.

D. CHRISTO Tunc ſatiabor cum appa ruerit gloria tua. XXXII

Non ſatior mundo, forſan ſatiabor Olympo
Cum maieſtatem videro Chriſte tuam.

Inuitatio ad cœnam. XXXVIII

Cœna parata domi eſt tibi, ſi mox ſumpſeris alas
Atque volas: nihil eſt currere velle, vola.

REGI inter pocula pridie EPIPH. XXXIX

Te inter tot cyathos Regem Fortuna creauit.
Rex, Dominus, ſi vis dicier, euge bibe.

Vt res

Vt res longè abſit, opinionem plurimùm efficere XL.

Vt res ipſa abſit, præpollet opinio multùm:
Sat dormire poteſt, quem vigilare putant.

NASONI diuiti, indocto, & valetudinario. XLI.

Sanum quære tibi corpus, mentemq́ potentem
Cum tua ſint cæcæ ſcrinia Naſo Deæ.

Naſatus, mentulatus. XLII

Cui longus eſt, & pendulus naſus viro
Pendentem habet, longamq́ valde mentulam.

Ruſticus pudor. XLIII

Huc, illuc animus diuerſum flectitur: heu me,
Noxius eſſe poteſt ruſticus iſte pudor.

De ſuis affectibus. XLIIII

Nunc metuit: nunc bile tumet, dolet, ardet amore,
Vtq́ Girardus homo eſt: ſpe putat omne ſuum.

Malus frater. XLV

Se mea ſuſpendat Soror vnica, tres quoque Fratres
Se perdant, Fratris nomine tam moueor.

Taciturnitatem vt plurimùm vtilem, & neceſſariam. XLVI

Vtilius multò multis, meliúſque fuiſſet,
(Quàm lingua) obſcœno podice verba loqui.

In Nebulonem, ex HOMERO. XLVII

Hic Nebulo fugientis habet penetralia cerui,
Atque adlatrantis osq́, pedemq́ canis.

Neminem primo quoque die fieri doctum, & ſapientem. XLVIII

An non & vulgo (quod verum eſt) audio dici?
Primo quóque die nemo magiſter erit.

In quendam Tribunum, ſeu Præfectum militum. XLIX

Intêgrum, fortémque hominem tua pondera quærunt.
Scilicet imbellis Semiuir illa feres?

Puellæ ſuæ. Amoris flagrantia. L

Me tuus vrit amor: miſero quid reſtat amanti?
Gutta veni, totus ſin minus ignis ero.

Vxoris forma, ex placida gratia. LI

Sat formoſa mihi Coniunx, ſat bella videtur,
Si mihi ſyncero rideat ex animo.

Inimico. Odij temperantia. LII

Non amo te nimium, ſed & idem non nimiùm odi:
Quod nimis eſt, tibi tam diſplicet, atquè mihi.

In noſtratium Dominarum abuſus. LIII

Noſtris mulabus non eſt tam magna Phreneſis.
Quam magnus noſtris eſt Dominabus abus.

Cum potentiore viro non certandum. ex HOMERO LIIII

Iuppiter ille mihi ſubita ſuccenſeat ira,
Cum præſtante magis me ſi ego pugno viro.

Vxor adultera Marito mœcho. LV

Vxor ait: Tu clàm ludis cum pellice (mi vir)
Heus facis hoc ſine me, quod facio ſine te.

Ruſtico, & Ridiculo Iocus. LVI

Pabula deficiunt, noſtri morientur aſelli.
Quid faciet veſtræ inter Martis prælia vaccæ?

De corpore, & animo ſuo. LVII

Quantumuis corpus vatis ſpectato Girardi:
Nam qui animũ poßit ſpectare eſt vnus Ieſus.

CAMOENIS. LVIII

Vos pulſate meæ citharas pulſate Camœnæ,
Et pulſate meo hanc anxietatem animo.

Puellæ. Ex græ. Polit. LIX

Dans folia, & varios veris prælu dia flores,
Ver verum ætatis das, loqueriſq; tuæ.

Stomacho dolenti. LX

Hic meus ecquid habet ſtomachus? nõ latrat, abũdat.
Dic ſtomache ecquid habes? ſin mihi tu ſtomachũ.

De Somno. LXI

Munera vis multi, modici vis munera ſomni?
Tædia, triſtitias: gaudia, delicias.

Qualibus violis VENVS delectetur. LXII

Gaudeat intactis intacta Minerua coronis:
A ſe vexatas vult Venus eſſe roſas.

BVRGENSI. Donum ex dante gratius. LXIII

Quæ mihi ſerta tuo Burgenſis nomine donas,
Dic, tua (quò magè ſint grata) Puella dedit.

Malæ vitæ homini. Interminatio. LXIIII

Vtor præcipuè his atramento, atq; papyro:
Qui malus eſt, albus ſi fuit, ater erit.

Puero, apud POLYMNIVM. LXV

Quinq; fluit venis fons pura nobilis vnda
Hic tua (ſi vinum tibi deficit) ilia turbet.

Encomiaſtæ ſuo. LXVI

Dicere debebam de te, quæ plurima de me
Dicis: labore me leuas.

De CL. IVLIO ſuo. LXVII

Qui tam munera dat, quam cepit dona libenter
Iulius hac noſtra viuit in vrbe meus.

Populo ſeruire difficile. LXVIII

Qui populo ſeruit, placet ille haud omnibus æquè:
Multorum capitum beſtia quod populus.

MATH. IVNIO LXIX

Ad mea ſalſe tuus candor ientacula Iuni
Si veniat; pariter tu velut vmbra veni.

Breuis oratio, longa potatio. LXX

Tam breuis hæc penetrat celſos oratio cælos:
Quàm longa euacuat cyathos potatio plenos.

Cami

Camino inſcripſerat. LXXI

Vt nullo poßit lachrymas educere fumo,
Aßiduo ridere meus ſolet igne Caminus.

In Bibliothecæ ianua ſcriptũ erat. LXXII

Omnis in hoc habitat fælici Gratia tecto:
Atq; hæc doctarum eſt ianua Pieridum.

CVPIDINI puero Ludimagiſter. LXXIII

Vt puer hæ tua ſint metuenda potentia tædæ:
Quid poßim, hæc perhibent Sceptra didaſcalica.

Idem Eidem. LXXIIII

Te quantum timeo, tantum me diſce timere.
Vt tibi ſunt faculæ, ſic mihi ſunt ferulæ.

Stultos conuiuia celebrare: ſapientes epulas comedere, & vina bibere. LXXV

Solennes epulas, ſolennia vina miniſtras:
Nos edimus, bibimus: deſipere, & ſapere eſt.

Inuitatio ad Venerem. LXXVI

Ipſa meas Venus in venas potes ipſa venire:
Huc antè & Bacchus venit, & antè Ceres.

Iuſta fallacia. LXXVII

Iuſte Deus per te demum fallacia iuſta eſt:
Ipſis ſuis quæ imponit impoſtoribus.

Vxori ſuæ. LXXVIII

Vxor amica, tibi quid criminis Aſſona fecit:
Vt magè quàm hìc cupias viuere, vbiq; mori?

Petenti auxilium Auarus. LXXIX

Tum precibus moueor, lachrymis tum deniq; flector:
Me coram plena ſi potes eſſe manu.

FRANCIAE. Super Regis edictis. LXXX

Hæc edicta tui multa, & pulcherrima Regis
Francia, qui ſeruet, dic mihi vbi eſt Populus?

Mortuos contẽtos: viuos autẽ inſatiabiles. LXXXI

Conditione ſua contentos tam puto Manes:
Quàm inſatiabilibus ſunt animis homines.

Amicis, εἰς ὀνόποδα. LXXXII

Ecquis ὀναγρίποδα *locupletem fecit? Amici,*
Eſt Dea quæ nullis dicitur eſſe oculis.

Cautulo. LXXXIII

Duxiſti vxorem deformem, ſed locupletem,
Duxiſti digitis Cautule, non oculis.

Caſtiſsimæ vitæ viro. LXXIIII

Tam tibi duri oculi, tam dura in amore voluntas,
Vt nequeant renes ſoluere Cantharides.

Amicis. εἰς δίγαμον. LXXXV

Eſt fortis geminas qui vxores ducit (Amici)
Vnius poſſum vix ego ferre caput.

Spurio

Spurio LXXXVI

Si pater eſt certus tibi de genitrice Sacerdos,
Hic mihi te Spurium dicere, relligio eſt.

Fœmina ſemper mala. LXXXVII

Seu facias quæcunq; volet tua fœmina: ſeu non
Fœmina ſemper erit fœmina: nempe mala.

L. BORTHONI. LXXXVIII

Vos alij pueros, alij plantate puellas:
Tu Bortho ceraſos inſere, deinde pyros.

Quare cauſſas potiſsimùm recuſet agere. LXXXIX

Tam cauſſas agere odi, iſtorum Cauſsidicorum
Quàm nequeo hoc animo ferre ſupercilia.

Caſæ ſuæ nouæ fundamentis inſcripſerat. XC

Hæc Dominus Deus ædificat magalia nobis:
Et vanus non eſt ædificare labor.

In eiuſdem caſæ ianua poſuerat. XCI

O triſtes Curæ, vos magnas quærite turres:
Hanc humilem ſibi habet libera vita caſam.

Aenigma XCII

Dura fames Regem occîdit, moritúrq; Sacerdos
Frigore, & agricolā calor enecat. Euge quid hoc eſt?

Aliud. XCIII

Odi, amo Cauſsidicos: ſed & ipſas odi, amo cauſſas,
Difficilis nodus, nodus & hic facilis.

Morbus XCIIII

Tarda equitans abit ipſe grauis teſtudine morbus,
Qui venit celeri naue, ſuperbo & equo.

In malam fœminam, inimici cuiuſdam ſui vxorem. XCV

Si ploro, ridet: ſi rideo, fœmina plorat:
Fœmina quæ ſi non inuidet, inuidia eſt.

Aedificare culinam, verè eſſe integram domum ædificare. XCVI

Dum vigilo: & magnã, & pinguem cõpono culinã:
Hoc totam, & ſtabilem eſt ædificare domum.

Culinæ ſupellectilem imprimis parandam. XCVII

Lecto, abaco caream: menſis, careámq; ſcabellis,
Multa parare meæ malo mihi vaſa culinæ.

ΦΑΥΛΩ XCVIII

Te bellè ornarent noua tintinabula φαύλε
Inſipiente places tam tibi de capite.

Studioſum non inuidere alijs. ICIX

Nuſquam virtuti alterius bonus inuidet ille:
Quiſquis virtuti fidit vbiq; ſuæ.

De ſuis Centurijs.

Si quidquam hæ peditũ turmæ mea carmina frigent,
Mirum, cùm ſtatuant ſub ſydere caſtra Leonis.

EPIGRAMMATΩN PRIMAE CENTVRIAE FINIS.

Hic

Hic ambulant ταξίαρχοι tres, qui (ne iſtius primæ Centuriæ, & ſequentium ordines interrumpan tur) ſtudioſè curant.

Eunucho. I

Teſtamenta tibi noſtræ conſcribere leges
Permittunt, modo ſint tibi certi denique teſtes.
Sed quî tu poteris teſtes Eunuchus habere?

Porculo. II

Porcule qui tumido toties de ventre ſuperbis:
Deſine: magnicrepi diſtentam ventris habere
Pellem, nõn honor eſt: onus, atque infamia certè eſt.

In Cauſsidicos malæ, & deploratæ conſcientiæ. III

Cauſſas qui agunt, hoc eſt, meras calumnias,
Viuæ relinquunt fontem aquæ, ſibiq; fodiunt
Ciſternulas: quæ aquas bene non continent.

IOANNIS GIRAR-DI DIVIONENSIS
APVD ASSONAM DICASTAE
EPIGRAMMATΩN
Centuria ſecunda.

IACOBO VERNAE CEN-TVRIONI SECVNDO.

CENTVRIONEM te mihi deligo verna ſecundum:
Et tibi præſentem congrego Centuriam.
Quis me aute, atq; hanc Centuriam bello aggredietur
Inuicto ſub te Centurione meo?

CHRISTO OPT. MAX.

Aonides Muſæ non me fecere Poetam:
Chriſte facis: Muſas qui facis Aonidas.
Hæc ego ſic per te populo noua carmina dono:
Sic ego, ſic vates ambulo Chriſte tuus.

Quare de iure non ſcribat. III

Quid ſibi iura velint, & quid ſit legibus uti,
Mandarem ſcriptis forſitan ipſe meis.
Hac niſi vita hominum leges, & iura viderem
Eſſe hominum inter ſe retia, decipulas.

Virtutem adire difficile: Ad vitia prolabi facile. IIII

Quantum difficile eſt Virtutis ſcandere montem,
Tam certè facile eſt eodem deſcendere monte.
Tam certe facile eſt vitiorum accumbere valli,
Quantum difficile eſt tandem illa exurgere valle.

Puero. V

Pimplæum ad montem, necnon Permeſſidas undas
Itur, iter longum, atque aſperum vtrumq; licet.
Per rigidum frigus: magnum, multúmque laborem
Palma tibi poſita eſt in medio. Euge Puer.

De ſeipſo & Vulgo diuite, eóque inerti. VI

Muſas faſtidit dum argento, dum hæret & auro
Vulgus iners: Cui ſum fabula factus inops.
Argentum, atq; aurum faſtidio, dum hæreo Muſis:
Eſt mihi diues opum fabula Vulgus iners.

Famelicum amoris illecebris non eſſe obnoxium. VII

Nulla poteſt vacuum Venus inflammare Priapum:
Si tibi dura fames, dura erit ipſa Venus.

Quare ego nunc nulla incendor, capiorq́ puella,
Si cauſſam quæras, vnica cauſſa, fames.

De ſeipſo pecunijs carente. VIII

Eſto ſim fœlix reliquis in rebus, at vna hac:
Et verè, & miſerè langueo parte miſer.
Quod nũmis careo: quid id eſt? mea Chriſte crumena
Non habet ecce crucem: Dæmona forſan habet.

Puellæ. Tentigo. IX

Si cantas, ſi te alloquor, aſpiciám-ve Puella,
Si quando oſculor, heus quid fit amica Venus?
Non poſſum medius quin turgida cornua miles
Erigat, arrigat & Pamphilus iſte meus.

In Laſciuum. X

Eſt quidam magnus fagi ſub tegmine latro:
Cui ſua laſciuus tela Cupido dedit.
Ah fugite ô Pueri, fugite ô Pueri, atq; Puellæ
Magnum latronem: quem quoque bruta timent.

Diuiti, eidémque improbo. IX

Si vera auditur Medicorum regula, vt ex his
Præcipuè ſimus, nos quibus ipſi alimur:
Diues ero certè, ſi de te diuite viuo:
Si de me viuis paupere, pauper eris.

Vanitas vanitatum, & omnia vanitas. XII

Quid? magna Terra, maior Vnda, maximus
Aër, quid (inq uam) continent?

Quid

Quid Iuppiter meras niſi dementias?
Vt plena Stultorum omnia.

Lenonis vocatio. XIII

Ten' ceſſare? tui volunt amores
Tecum ludere: ſurge, perge, curre:
Ad dictum ipſa locum puella venit:
Primum baſia ſume, cætera aude.

Triſticiam animo eijciendam. XIIII

Aut animo forti, aut iucundo quiſquis amico
Læticiæ quærit proximus eſſe, ſapit.
Mœrores corpus minuunt, animumque fatigant.
Mærere eſt, miſer è viuere, deinde mori.

Alios non expectandos, ſi per te potes. XV

Tu ſolus quæcunque potes, tu perfice ſolus:
Nec tibi vicinos opperiare viros.
Vt mora non noceat, prudentis dicere certè eſt:
Ipſe miniſtrabo balnea, aquaſque mihi.

Turpiter ructanti. XVI

Noſter ab hinc decima ſibi iungere Grunnius hora
Cogitat vxorem connubio Crocotam.
Tu qui tam claros rumpis de pectore ructus,
His eris aulœdus ſcilicet, & Tubicen.

CVPIDINI armato. XVII

Arcifer arciferum telis Amor impete Phœbum:
Si neſcis, partes occupat ille tuas.

Armis non vtor: quod ſi me armatus inermem
Aggrederis, de me gloria quantula erit?

Puellæ inexorabili. XVIII

Si tua de veteri penetralia mouero ſede:
Atque tuam tantam vicero duritiem.
Expugnaſſe ego me vel ahenea mœnia dicam,
Et Iouis auripluos arripuiſſe dolos.

Ex ECCLESIAST. cap. 29. XIX

Pol, multos aliter clara virtute potentes,
Et ſtrennuos adeò viros
Perdit, eoſqúe agitat velut alti fluminis vnda
Promiſſio nequiſſima.

In ASSONAM malorum feracem. XX

Tam lolia, & ſentes paſſim nunc Aſſona nutrit,
Quàm perditos viros alit.
Hinc eſt, quod nequeũt doctæ hîc habitare Camœnæ:
His delicatius vt nihil.

De Vulpis, & Simiæ coniugio. XXI

Quæritur à multis cur Vulpi Simia nupſit,
In promptu cauſſa eſt, ſi vis me dicere, cauda eſt.
Poſthac vulpina poteris colludere cauda
Proſpiciesq́ tuo poſthac ô Simia culo.

VENERI. Arcani amores. XXII

De qua magna quidem eſt mihi ſpéſq́, fidéſq́ puella,
O Cypri tecum diſputo multa domi.

De

De qua nulla quidem eſt mihi ſpeſq́;, fideſq́; Puella,
O cypri tecum diſputo pauca foris.

MERCVRIO inuitamentum. XXIII

Impoſuere meis ſua plurima gaudia menſis
Ceres, Lepor, Bacchus, Venus.
Quare ſi mecum cupias ridere parumper,
Alate Mercuri huc veni.

Sibiipſi. Epanorthoſis. In diem viuendum. XXIIII

Quid Deus apportet, quid craſtina proferet hora.
Tu tibi perplexus, ſollicitusque nimis.
Ergo præſentem ſapienter reſpue mundum:
Atque in præſentem viue Girarde diem.

VILLEAE BONO DIEI Scutifero nuptæ. XXV

Exſiccate meam carnem Curæ, atq́; dolores:
Tranſportate meum Cura, Dolorq́; animum.
Vah, formoſa Bono mea nubit amica Diëi.
Viue bono mea tu Villea viue die.

Patientem imperare. XXVI

Is mihi perpetuis fœliciter imperat annis,
Qui potuit mores ferre, patique meos.
Tu verò mihi perpetuos es ſeruus in annos:
Qui dominus cerebri non potes eſſe tui.

Amor dux ſequendus. XXVII

Per ſummos montes, per & aſpera ſaxa, per omnes
Lucos ipſe ſequar, ſi meus inſtet Amor.

Nil timeo ventos, frigúſve, famémve ſitímve,
Si meus ille meos præeat ante oculos.

Ingratis rurſus benefacere non oportere. XXVIII

Munera multa dedi fictis ego diues amicis:
Qui me poſt factum deſeruere inopem.
Fio iterum diues: fictis non fallor amicis:
Quæ mea ſunt iubeo perpetuò eſſe mea.

POETARVM amicitia quærenda, inimicitiæ fugiendæ. XXIX

Damnant, aut laudant (ſic eſt natura) Poëtæ,
Atque ſuo pingunt quemq; colore virum.
Ergo hos nunquam habeas inimicos, ſemper amicos:
Socraticæ hoc nempe eſt nobile dogma ſcholæ.

Votum in AMOREM. XXX

An bona res ſit Amor, ἄπειρος neſcio ſanè,
Si ſciero, fœlix ſit mihi ſemper Amor.
An mala res ſit Amor, ἄπειρος neſcio ſanè,
Si ſciero, infœlix me procul abſit amor.

Ex SALOMONIS Prouerb. Cap. 25. XXXI

Plurima ſi medio ſe fundant nubila cælo:
Si rabie Boreas ſtrideat, & crepitet.
Nec nebulas, Boreamq; imbres, pluuiæque ſequantur:
Promiſſor mendax, atque ſuperbus, id eſt.

Diſci

Diſcipulus literarum oſor, viníque potor. XXXII

Gallica ſi præceptor abeſt exhaurio vina:
Et Latij gelidas deſpuo fontis aquas.
Gallica mox magno loquor, eloquor impete verba:
Et nullo Latios tempore curo ſonos.

Lex amicitiæ. XXXIII

Illi ne inſideas amice ſellæ,
Ex qua ſuam non plus reportet in domum
A te verus amicus, atque falſus.
Leges amoris te docet Themiſtocles.

Tres Riuales. XXXIIII

Vnum tres lapidem volunt ac uſq; reuoluunt,
Nempe Puellam vnam (ſed ſibi quiſq;) petunt
Arte Vachardæus, lingua Mongeſtius inſtat,
Falcæus valet, & tentat vtroq; vir eſt.

In ASSONICOS deriſores, & mendaces. XXXV

Aſſonicæ technas, ludos, mendacia Plebis
Si quicquam æquo animo ferre potes, Deus es.
Si Deus es, ſolus potes hæc, & cætera ferre:
Et nunquam celeres præcipitabis equos.

De AMORE, ex PLAVTO. XXXVI

Infœlix quicunque Deo ſe credit Amori:
Et nimiò huic quiſquis ſeruit honore miſer.
Sed certè quicunque Deum contemnit Amorem:
Et certè quiſquis nil amat, is nihil eſt.

In laſciuum Senem. XXXVII

Dic mihi Pythagora: poſt vltima quid fore mortis
Fata Senem (qui ſit fractus amore) putes?
Per Venerem fiet pulchrum, & laudabile porrum:
Vt viridi cauda eſt, albiculáque coma.

De ſeipſo, nummis in aleæ ludo deperditis. XXXVIII

Impia quando meos corraſerit alea nummos,
Vt reliquum mihi non fecerit illa obolum:
Næ Deus, & fortuna volent me viuere belle
Franciſci indutum calceolo, atque toga?

Iraſcendum: ſed ſine peccato. XXXIX

Qui non vel modicæ es ſtimulis obnoxius iræ,
Mente cares: mentem Dijqúe, Deæq ue tuam,
Chriſticolæ Diuina mihi quod pagina dictat,
Iraſcor quòties paucula, pecco nihil.

De ſeipſo pauperiem pertæſo Ad BARTOLVM. XL

Hoc deſiderio tabent corpúſque, caróque:
Hæc ſunt prima mei Bartole vota animi:
Extremũ, vt fiam locuples, aut Maxima, Sancta
Sit, nihil eſſe mihi dicere, relligio.

Alius peccat, alius plectitur in ſeipſum. XLI

Euge Girarde tibi ſi peccat & vnus, & alter,
Cur quoſdam immeritos criminis inſimulas?

Sic

Sic vulgo dicunt: crimen tulit æquus iniqui:
Sic dico: & petulans Muſa aliquando mea eſt.

Auarus, & inhumanus κατὰ προσωποποιΐαν XLII

Iracunda volunt miſerum quem fata iacere
Tun' vis è glabra tollere diues humo?
Eia vide quid agas, neu illi nil deniq; proſis,
Neu cum illo iaceas, atq; etiam pereas.

Amico ſub finem prandij, Ex Ioan. cap. 3. XLIII

Omnis homo in prima bona ponens pocula menſa
Ponere in extrema deteriora ſolet.
Tu vero vſq; & adhuc mihi dulcia vina miniſtras.
Næ videor tibi non ebrius eſſe ſatis?

Bonos laudandos: Malos vituperandos. XLIIII

Si non laudentur, quibus eſt cura vnica Virtus:
Ecquis eos dicet, vel ſciet eſſe bonos?
Si non damnentur, qui non niſi crimina curant,
Ecquis eos dicet, vel ſciet eſſe malos?

LANGRETAE Puellæ. XLV

Languet amans formoſa tuus Langreta Girardus:
Et tuus hoc illi langor, amorq; facit.
Langores valeant, creſcant petulanter amores:
Fit: duo ſtent rebus vis volo verba ſuis.

In fatuos, & impudentes. Ex Salo. cap.17. XLVI

Iratæ expediat magis occurriſſe Leænæ,
Aut vrſæ ablatis fœtibus, atque Lupæ:
Quàm fatuo: dum ſe iactat, miratur, amátque
De petulante animo, ſtulticiáque ſua.

Tertio peccanti venia non datur. XLVII

Noxia præcipuo prima eſt laxanda fauore:
Secunda ſummo iure non tractabitur:
Tertia legitimas expectet noxia pœnas:
Næ qui vitia facit, ad vitia ruat à vitijs.

Sutoris vxorem amãti Ludimagiſter. XLVIII

Molles Sutoris crepidas dum tangis, & vngis:
Concinno horridulas culorum tegmina pelles.
Vtrius eſt autem melior fortuna, priorque,
Ignoro, niſi quod mecum mutare recuſas.

Se diſsimulatorem eximium eſſe. XLIX

Diſsimulatori fallacia verba Girardo,
Diſsimulatores quando dedêre alij?
Si vultu ſtudeant imponere, fraude, doloque:
Vultum habet, & fraudes, nouit & ille dolos.

Sub ſui imagine poſuerat. L

Quiſquis inacceſsi effigiem, corpúſve Girardi
Proſpicis, hunc animum te bene noſſe putas?

Falleris eſt Princeps intra, aut quid Principe maius
Philoſophi ſpeciem qui famulantis habet.

De Spurijs, ad Amicum. LI

Aut vehementer amo, aut odi vehemẽter (Amice)
Illicito natos ſemine quoſque viros.
Nanq; boni penitus viuũt: penitúsve mali ſunt:
Nil medium eſt illis, nilq́; mihi medium eſt.

Deo OPTI. MAXIM. pro
Hæreticis. ex Homer. LII

Filiolos Genitor tanta è caligine Achiuos
Iuppiter (hoc vnum poſcimus) eia leues.
Atræ lux tenebræ fiant: obſcura ſerenes:
Et te iterum claris aſpiciant oculis.

CRYPHONI, Prouocatio artis. LIII

Impoſtorum hominum næ tu Vexillifer, & Dux?
O impoſturas Grypho, dolóſque tuos.
Aſt impoſtori impoſtor, tu impone Girardo,
Atq; impoſturas tollet ad aſtra tuas.

Eidem Idem. LIIII

Magnus es impoſtor: fallaci quippe Camillo
Auferre tu palmam queas.
Sed caue vt imponas homini tua in arte magiſtro
Primario, atq; maximo.

SOMNO παράγγελμα. LV

Pars prior humanæ, melior quoq; portio vitæ,
Corporis, atq; animi paxq;, quiéſque mei,
Somne veni iſtorum victor, domitorq; ue dolorum:
Quos vafra me miſerum ferre puella facit.

COLARDO LVI

Si tu ſcis aliquo ſacroſanctam in Codice legem,
Qua habere iudex à ſe damnatum queat
Actorémve, Reúmve omnino, & ſemper amicũ.
Dicito vbi ſit, Iuſtinianus tunc eris.

Lectulo ſuo. De tranquillitate animi amoribus vacui. LVII

Lectule candiduli requies dulciſſima vatis,
Sæpe leuans miſeræ tædia dura ſcholæ
Liber es, à querula (ſic Dij voluiſtis) amica.
Quid te dulcius eſt liberiore? nihil.

DONATO. LVIII

Ecquid amas mihi dic, mihi dic quo more triumphas
Donate: ipſe tibi dico triumpho, & amo.
Si verò ecquid amem quæris, quo more triumphem:
Muſa triumphus: amor Pallas, Apollo, Deus.

RVSTICO in Vulpionẽ pecuniæ inhiãtem. LIX

Vulpio nil quicquam ſibi præter cogitat aurum:
Quàm aurum ac argentũ cogitat ille nihil.
Ecquid agit, loquitúrve? Tuas tibi Ruſtice cauſſas:
Verum quæ ille ſibi cogitat: ipſe vide.

Arca

Arcanum fœminis non committendum.
IOVIS Proſopopœia ad IVNONEM. LX

O Soror, ô coniunx vis me tibi dicere Iuno,
Quæ multa, & ardua cogito?
Ceſſa: ea nam populo non ſunt vulganda loquaci.
Quid fæmina eſt? Populus loquax.

Laſciuo Seni lætos ignes prohibenti. LXI

Euge Senex: prohibes Sacros accendier ignes,
Atque faces, nati conſcia ſigna Dei.
Incendi potiùs prohibeto Cypridos ignes,
Atque faces, mortis præuia ſigna tuæ.

Cœlum non animum mutant, qui trans mare currunt. LXII

Per maria, & terras erret facundus Vlyſſes:
Dum media viuo, rideo, canto, Dola.
Non mutant animos multi dum ſydera mutant.
Non ego muto animum, non ego muto polum.

CHRISTO OPTI. MAX. in cephalalgia. LXIII

Huius ego tanto capitis, renúmque dolore
Diſtrahor hinc, illinc & furibundus agor.
Quòminus vt peccet, ſi hoc triſte, & debile corpus,
Hanc carnem attenuas Chriſte, recuſo nihil.

De coloribus quibus imprimis delectatur. LXIIII

Si rogitas, quare viridi, nigróque colore
Plurimùm & oblector, plurimùm & exhilaror.

Dum mihi dat Natura iocos, Fortuna dolores,
Alma meo regnat Temperies animo.

Pro formoſo deformis vxoris marito LXV

Vxorem duco deformem: Quæ mihi cauſſa eſt?
Non facit hoc cæcæ triſtior ira Deæ.
Non huc cæcus amor cogit me, auriue cupido.
Quod mea ſufficiat forma duobus: Ea eſt.

CHRISTVM hoſpitem in hoſpitio perpetuo retinendum. LXVI

Inuitus feſto Galilæam a Paſchate Chriſtus
Mittitur: id vulgus iactitat, atq; facit.
Tu contra modo dic, tu contra (ſi bonus es) fac:
Atque tuo Chriſtus viuat in hoſpitio.

Ἀκέφαλος γάμος. LXVII

Tum mihi connubio nimium, nimiumq; placebo,
Si mihi ſit coniunx, quæ ſine ſit capite.
Quæ ſine ſit capite? ò hoc admirabile monſtrum:
Vt nulla eſt, cui non ſit caput, atq; caput.

BRVSCAE fœminæ. Viri placatio. LXVIII

Bruſca ſubiratum ſi vis placare maritum,
Sacras potes domos adire protinus.
Gregorianus erit præſto tibi præſto ſacerdos,
Ieiuna iatq; orationes qui locet.

In maritum, cuius vxor adultera. LXIX

Ten patiẽtem hominem, cui viuit adultera Coniunx?
Ten mitem, & vſq; ſimplicem?
Spes ſit, eris Dominus ſpatioſæ in tempore terræ.
Quæ verba Chriſti ſunt manent.

Impoſtori. LXX

Si didiciſti impoſturas, fraudéſq;, doloſq;
Præceptore tuo principe Mercurio.
Vtere perpetuo impoſtura, fraude, dolóq;:
Nam bona ſunt ſuperi quæ docuere Dei.

De PRIAPO, & VENERE. LXXI

Frigida ieiuni titillat membra Priapi
Feſtiua, & blanda voce, manúq; Venus.
Ille ait: Ecce meæ vacuæ ſunt ſanguine venæ:
Quæ te iſtuc cogit vena venire Venus?

Auaro, & ſordido. LXXII

Hæc da, & tene, duo tibi verba imperent:
Audis vtrum? hoc, an alterum?
Tu das nihil: Quæ autem tenes, tenes bene:
Natura vt eſt tenax tua.

Dare, DEI eſſe potentis. Accipere, hominis indigentis. LXXIII

Qui donat, ad Dei optimi
Potentiam, qui autem accipit

Ad hominis indigentiam
Accedit ille proximè.

Fœneratori, Præcautio LXXIIII

Si capis omnia, paſsim, & ab oĩbus, vt nihil uſquam
Effugiſſe tuas poſsit Auare manus.
Non capière vnquam, capiâre niſi capiendo.
Si ſapis hîc à me ne capiâre, caue.

Fœminæ PROSERPINAE. LXXV

Ecquod in infernis odioſa Proſerpina terris,
Præcipuum exerces munus, & officium?
Damnatas animas, damnatáque corpora vexas
Acribus, & duris dentibus, & manibus.

Lenoni, Reſipiens Amator. LXXVI

Teq́ tuáq́ domo infœliciter hactenus vſus:
Effugio poſthac teq́, tuámque domum.
Sic ego deſipui, ſapiens ſic denique fio,
Qui ſapit in medijs (ſat ſapit ille) malis.

Nihil danti, nihil dandum. LXXVII

Conſpectu Domini non apparebis inanis,
Et vacuus, docuit maximus hæc Dominus.
Et veniſti iſtuc vacua omni munere dextra.
Ecquid erit? vacuas en tibi monſtro manus.

Paruæ ſtaturæ hominem non eſſe idoneum reip. adminiſtrandæ. LXXVIII

Quantũcunq́ placet, quæ in paruo eſt corpore Virtus:
Grata & ſit vt vis paruitas.

Hoc

Hoc ſemper verum eſt, homo paruus inutilis idē eſt
Rei gerendæ publicæ.

Inconſtanti homini. LXXIX

Nuper feciſti, quod rumpis protinus: & quod
Nuper rupiſti, protinus hoc reſicis.
Sic nihil appares aliud quàm Simia nobis:
Quæ ſimili ſe agitat mente, pariq; modo.

Super edicto. De radendis Barbis. LXXX

Barbatos quos prima viros natura crearat,
Imberbes fortuna facit: Quas illa Puellas
Fecerat imberbes, barbatas hæc iubet eſſe.
Hoc eſt nimirum quam docto viuimus æuo.

Monitori familiari APOLOGESIS. LXXXI

Conſultor quoties: doctorum quæro virorum
Conſilium, iudex iudiciumque peto.
Hoc me ſæpe rogas: Quando ſine cortice nabis?
Dic mihi tu: ſolus num ſatis ipſe ſapis?

In quendam EPISCOPVM. LXXXII

Quærunt cur adeò hic aſpiret Epiſcopus eſſe,
Habere ſed curam ſui nolit gregis:
Quæſtio tantū urgens, quantum eſt reſponſio prōpta:
Honor per aſpirationem eſt, non onus.

De Sacerdotum cœlibatu. LXXXIII

Nulla ſacerdotes caſtratos lex iubet eſſe,
Vt Gallos Cybeles ſcripta fuiſſe ferunt.

Cur igitur viuunt agami? num ſcilicet, ipſis
Vt liceat coitu liberiore frui?
Non, abſit. ſed in hoc exemplum imitantur Ieſu.
Quod dat conſilium Paulus Apoſtolicum.

GINARELDO. LXXXIIII

Quantuncunq; animo vigili, ſapientéq; lingua
Inter pragmaticos ſis Ginarelde viros:
Vnum te moneo, in praxi tibi quod ſiet vſu:
Quam decet, eſſe animo callidiore, malum eſt.

In Cauſsidicum, LXXXV

Quidam Cauſsidicus ſic ſe iactabat apud me
Nullã quod vſquã cauſsam ab annis plus decem
Perdiderit: Verum (quantum conſidero) dixit:
Cauſsam qui ab annis plus decem egit vnicam,

De ſcipſo. LXXXVI

Contigerit quamuis claro me ſanguine naſci,
Nulli prorſum homini cognitus hîc lateo.
Cur ita? ſi veram cupias cognoſcere cauſsam:
Non mihi ſignũ vllũ eſt, & mihi nulla nota eſt,

CATHARINAE filiæ ſuæ. OCVLVS INDEX ANIMI. LXXXVII

Si tu tam ſtudeas præclaris moribus eſſe
Filia, quam pulchro diceris eſſe oculo.
Hoc ſatis eſt: qualem cupies, potiere marito:
Excipiet multos ianua noſtra Procos.

Brito

BRITONI Agnitio beneficij. LXXXVIII

Acceptum cui tu debésq́,refersq́ue magiſtro
Quod bonus, & vigilans ſis Brito pragmaticus?
Cui,niſi Regnardo ſocero.debeſq́,referſq́,
Quem mihi commendat,quem ſibi Praxis amat?

EX HESIODO Κακὰ κέρδεα ἶσ᾽ ἄτῃσιν LXXXIX

Vtile non fuerit lucrum mihi qualibet ex re,
Qualibet ex re alijs ſit bonus huius odor.
Quin me apud hæc ſemper ſteterit ſententia:quod ſi
Turpia lucra facis,tu tibi damna facis.

DE PRAGMATICIS ASSONIENSIBVS Iudicium. XC

Vis de pragmaticis Aſſonienſibus
Audire ecquid ego ſentio,iudico?
Illos nempe viros ſimpliciter bonos,
Sed qui dant inopi nihil.

Ad ſuperbum imago ſui. XCI

Quando te video planè ignorare quid hic ſis:
Si bene diuinas,nonne eris id, quod eras?
Sed quid eras,& eris?nimirum puluis,& vmbra:
Ex his quid iam ſis,te puto ſcire ſatis.

RIVVLO ſuo XCII

Si diuiſibilis tua res eſt Riuule Coniunx,
Contentus media viuere parte potes.

Nil durum caput hoc, molles nil deniq; mammæ,
Ventre ea te quæ ſunt inferiora iuuant.

Amico de conditione ſua percontanti. XCIII

Hìc omni populo vulgata para mia fertur:
Non eſt is fœlix Coniuge, quiſquis equo eſt.
Quærenti tibi qui ſim fœlix coniuge? dico
Sum celeri felix, atq; beatus equo.

Inimico ex PAVLO. XCIIII

Cùm te poplitibus, pileo, mento, ore ſaluto,
Cùm te ad conuictum conuoco, & hoſpitium.
Scis quid ego faciam? ſi quid ſentis ve vidés ve:
In te carbones congero, & ignem agito.

FVRNARIO. XCV

Nulla niſi in magno piſcatio flumine magna eſt:
In ore ſemper eſt tibi hoc prouerbium.
Iſta frequens itidem mihi in ore parœmia certa eſt.
Immixta tot bona tot malis non ſunt bona.

N. BELLONI. XCVI

Dolanæ honor Belloni ſcholæ
Me certè (amore ſi tuo
Sum dignus) vltro diliges:
Calcare nullo habes opus.

LAMBERTO. XCVII

Exclamas mihi: doctus es Poëta
Exclamo tibi: doctus es Poëta,

Sic

Sic ſponte, & propriè tibi repono:
Quod ſponte, & propriè mihi reponis.

De ſuis Epigrammatωn Centurijs. XCVIII

Si quæris cur ſcribo iocos, Epigrammata, nugas,
Cum poſſem vtilius iura, forumq; ſequi.
Aſſonienſe meum cauſſis vacat ecce tribunal:
Quid facerem? hoc facio, ne nihil hîc faciam.

REGI inter pocula. XCIX

Te Regem (qui hodie dialis es Rex)
Viſne hoc vt medio vocem theatro?
Adferri omne genus iubeto vina,
Dein multum bibe, te vocabo Regem.

SERENO Lectio præcedat iudicium. C

Inciuile quidem eſt (Serene) tota
Perſpecta niſi lege iudicare.
Inciuilis homo es: mei libelli.
Vis iudex prius eſſe, quam eſſe Lector?

EPIGRAMMATΩN CENTVRIAE SECVNDAE FINIS.

Noua quadam inſtructione aciëi compoſiti prodeunt aliquot Pedites: qui procedentium Centuriarum latera claudunt.

ANGLO diſcipulo.

Tu qui nouum florem mihi
Das Angle, vis me par pari
Me (inquam) Poëtam reddere?
Habe tibi hoc carmen nouum.
Ama ſimul me, & litteras.

Bono homini cuius vxor adultera. II.

Heus tu Catellum hunc aſpice,
Quàm dignus eſt, quàm dignus eſt,
Qui gratioſæ pellici
Ablandiatur cuipiam:
Tuæ quis vxori hunc dedit?

In eandem adulteram. HI

Mulieris iſtius ſuper
Maliciam alia non Hercule eſt
Malicia: cuius tam bonus
Eſt vir, melior vt vix Deus:
Patitur vterq; enim omnia.

Voti

Voti in amore ſui compos. IIII

Feſtus næ iſtæ dies mihi,
Quo Fortuna meis eſt in amoribus
Fœlix? huc Venus, huc Puer:
Hic bacchabor ego dulcius, & bonum,
Et ſuaue eſt furere hic mihi.

Cappuſio. V

Expertus celeres Amoris iras,
Cappuſi an facere, & pati vetas me
Quæ ille ille imperioſius imperauit?
Tu præcepta potes Dei potentis
Cum magno niſi præterire damno?

In Vulpem. VI

Ad vulpem, ad vulpem vicinia tota reclamat:
Ad vulpẽ, ad vulpẽ ſonat Aßona rauca ſed heu vos
Heu venatores, toties qui retia fruſtra
Tenditis: & quorum caßes deridet, & aſtus
Annoſæ nimium fallax fallacia Vulpis.

IOANNIS GIRARDI DIVIONENSIS APVD ASSONAM DICASTAE

EPIGRAMMATΩN Centuria tertia.

IO. BEGATIO CENTVRIONI TERTIO.

IN ME Burgundum quem auditq́ videtq́ Poetam
Incõſulta ſuos Inuidia vrget equos
Ergo tibi hanc hodie armata committo Phalangem.
Tertius vt mihi ſis ordine Centurio.
Macte Begati animo, feret & ſtipendia de me,
Quanta tuus volet, & qualiacunque labor.

Quare malit carmen, quàm de iure ſcribere. II

Vtilius poſſum de noſtro ſcribere iure,
Quàm de Pïeria dicere carmen aqua.

Delecta

Delectabilius poſſum componere carmen
Quàm mea legitimo reddere iura foro.
Me vt moueat ſacra vtilitas, auriq; cupido:
Quæ me delectant, me magis illa mouent.

In hominem belluam de ſuo
DELPHINO. III

Cunctorum meus eſt hominum Delphinus amator:
Atq; viciſſim omnes hunc redamant homines.
Ergo meo quid tu Delphino detrahis vnus?
Cur te Delphinus non amat ipſe meus?
In promptu cauſſa eſt: homo non es, bellua certè es,
Bellua quæ longas arrigit auriculas.

DEVCALION, & PYRRHA ſuper eodem Delphino
ſuo Noua nouem Sororũ metamorphoſi. IIII

Dura nouem vt vidit verſas in ſaxa Sorores,
Magna ſuo cœpit dicere Pyrrha viro.
Mi vir amice parum eſt ſolidos euoluere montes,
Poſt terga hæc niſi nos ſaxa nouem iacimus.
His ille: hoc tecum deſidero Pyrrha: ſed obſtat
Nequitia vnius, barbarieſq; Midæ.

Superbo.

Si ſumus ex illis quibus enutrimur (vt aiunt)
Cum Medicis Phyſici, cum Phyſicis Medici,
Vt tibi ſim ſtercus, ſi de me ſtercore viuis,
Non ea me fallit regula; ſtercus eris.

Sic ego te dicam factum de ſtercore ſtercus,
Stercus ſimplice me ſtercore fœtidius.

A V L O amico. VI

Seu mihi ſis ſocius, mihi ſeu ſis Aule miniſter,
Sim ve à conſilijs, à pedibus ve tuus.
Dum viuam: reget atq; meos dum ſpiritus artus:
Non erit alterius, quàm tuus hic animus.
Ergo tui vnius fidei confide Girardi:
Qui tuo ab ore, tuo pendet & arbitrio.

PINGOTIO. VII

Si tu magna meæ vis ſcire negotia Muſæ:
Quærit negotia iſta tibi:
Nempe mihi vt pingas tua Pingoti otia, & illa,
Potiſſimùm quæ te beant.
Pinge tuæ hæc fuerint ſi magna negotia Muſæ:
Ea Muſæ erunt meæ otia.

De ſeipſo fœliciter fœlicibus D. FELICIS auſpicijs facto Iuris vtriusque Doctore. VIII

Diuo feſtus honor Fœlici dicitur, & fit:
Et annus eſt ſtudij mei ipſe hic ſeptimus:
Quo ſummo iure in Iure hic ego Doctor vtroq;
Fio, atq; in omnes diſputo.
His mihi principijs quàm ſunt fœlicia iura,
Fœlix Deus ſit in omnibus

Matri

Matrimonium pacificum PARADISVM, Rixarum verò plenum PLVTONIS domum eſſe. IX

Cui noua iamprimùm ſub velo ducitur vxor
Cogitet & lumen, cogitet & tenebras.
Nam qui habet æternam placida cū coniuge pacem,
Is paradiſiacis dicitur eſſe locis.
At qui habet æternum querula cum coniuge bellum,
Illum ego vel media viuere dico ſtyge.

Nobili non nobili. X

Gentilem magna genitum te gente putamus:
Gens tua Brutorū eſt: gens eā magna quidē eſt.
Nobilis es: magno genitum quem ſanguine ſcimus:
Es ſiquidem magno de Boue Bos genitus.
Quòd ſi de te alij, atq; alij naſcantur ab illis,
Multa laborandis Gens tua creſcet agris.

Tacere, & loqui. XI

Loqui, & Tacere in tempore:
Vtrunq; pariter efficax:
Vtrunque pariter difficile:
Vtrunque non niſi bene
Sapiens poteſt: Sed alterum
Tacere nempe quilibet.

Salutem ex inimicis. XII

Ex inimicorum, quæ turba eſt parua, meorum
Porto laborem, & tædium.

Contra ab Amicorum quæ turba eſt magna meorum,
Porto quietem, & otium.
Vtcunq; hæc, ipſam ex inimicis quæro ſalutem,
Et de manu qui odêre me.

ASSONIENSI DEMAGOGO. XIII

Oſtendit quàm res magnas incœperis annus;
Quo commiſſa tibi publica cauſſa fuit.
Citro, vltro magnas agitarier audio lites:
Et tribus ad Regem ter, quater itur equis.
His geſtis magna eſt conſumpta pecunia rebus:
Hoc ideo magnas res ego dico tuas.

Amico triſti, & lachrymabundo. XIIII

Quid facias? eſt iſta tui natura Girardi
Iucunda, amica, & efficax.
Vt ſe perpetuis dedat ſalibuſq;, iociſq;,
Vt luſitet, & vt rideat.
Quare illum poſthac nuſquam tibi quære ſodalem,
Plorare ſi ſemper voles.

Captatori Auaro. XV

Dico tene quoties, tu latas arrigis aures:
Da, ſi dico, graues deprimis auriculas.
Quantum conijcio, noſti ciuilia iura:
Sed tu ciuili non potes eſſe manu:
Ciuili illius potior qui poſſidet eſt ſors
Iure: Et ciuile eſt velle aliquando dare.

Te

Tempori ſeruiendum. XVI

Diuitias vtcunque volet contemnat, apud ſe
Qui ſapit, & dominus dicitur eſſe ſui.
Si tamen is vitam, ſi quærit habere quietem:
Vnum habeo ſimplex, & breue conſilium.
Nempe animos locupletũ hominũ, procerũq; fauores
Captet: Fortunæ ſeruiat atq; Deæ.

GANETIO Affinitas. bonorum Fœlicitas. XVII

Eſſe Ganeti te puto ab omni parte beatum:
Sed mihi dic, qua tu te magè parte putas?
Comperio tandem, mecum & concludo libenter,
Quæ meus in me eadem ſentit amicus Hymen:
Non te tam ingenij (quanquã magnæ vndiq; dotes)
Fœlicem, fœlix quàm facit eſſe ſocer.

In huius temporis peruerſitatem. XVIII

Indocti, Doctis hac tempeſtate priores:
Præfertur celeri tardus aſellus equo.
Vili vilior eſt alga Virtutis amator:
Primo nequitia eſt, & mala vitæ loco.
Sum indoctus. niſi iam clamo, ac nequiſſimus vnus:
O mores, ò hæc tempora, fata, Deus.

De ſeipſo. XIX

Vnuſquiſque poteſt deiecta abſcindere ramos
Arbore (quod dicunt) in me ego en experior.
Nam mihi dum ex ima nuper radice reuulſit
Diuitias mala Sors, pauperiémque dedit.

Qui mea iura meas mihi res abducit, & aufert:
Hunc omnes dicunt iure ſuo facere.

RIGNERO. XX

Mentiar hîc doctum tete Rignere Poëtam,
Ignauum ſi me dixeris eſſe caput.
Inter nos hæc vt maneant, vox iſta manebit:
Si me non curas, te quoq; curo nihil.
Ad reliquum, vis falce meos tondere capillos?
Tondebo ipſe tuos protinus enſe pilos.

Auditur locuples, exibilatur inops.

Ad MECOENATEM. XXI

Quî fit, Mecænas argento vt diues, & auro
Si loquitur, quauis irrita ſit ratio?
Qui fit &, vt lacero, viliq; indutus amictu
Si loquitur, nemo non ſtrepat, atque ſonet?
Virtus argento, virtus poſtponitur auro,
Tam videas mores omnibus eſſe malos.

REGINARDO. XXII.

Eſto, operã, atq; oleum nõ perdo: Epigrãmata ſcribo:
Et armo, & ordino phalanges has meas.
Hoc tamen vt verum ſit, me facere iſta putato
Non vſquequaq; commode, & ſuauiter.
Ecce vide Regnarde mihi quæ incommoda, quáſve
Curas reponat, hiſq; me implicat Aſſona.

MERCARIAE Puellæ. XXIII

Vende mihi mea vita tuam Mercaria mercem
Cuius mercator ni fuero, peream.

Nun

Nunquam me dices inimicis parcere nummis:
Impendam cunctas (dum mea ſiat) opes.
Sed quæſo, quæ merx eſt hæc Mercaria? merx eſt
Ora, manus, humeri, gratia, lingua, oculi.

GIRARDO Patrueli. XXIIII

Aſſona ciuiles tibi iam componit honores,
Te Populus noctes cogitat, atq; dies.
Veniſti huc tandem: appoſitis conuiuia menſis
Fiunt: ſit tota publicus vrbe iocus.
Hoc vt ſit frater, certum hic vis viuere menſem?
De te omnes dicent, Nouimus hunc, ſatis eſt.

LEGISTAE XXV

Deſpicis obtorto diuinos ore Poëtas:
Atq; vnco rides diuina poëmata naſo.
Cur ita? non opus eſt nobis inquirere cauſſas:
Nil aliud quam Legiſta es, iuriſq; peritus,
Qui quæ ſunt hominum curas, non iura Deorum.
Et quis homo eſſe queat Legiſta, ſimúlque Poeta?

Seni ſcholaſtico & auditori. XXVI

Puluerulenta tuum deſiccat pergula guttur.
Vſq; & adhuc: Pueros gymnaſij comedes?
Ten' triginta annos raucis hæſiſſe magiſtris,
Et ferulæ tremulas ſuppoſuiſſe manus?
Ergo focum tibi verre, tibi quoq; verre caminum,
Et tua deinde tuo luceat igne domus.

D. ANTONIO HEMIPONTANO XXVII

Miſsum à te nuper totq; inter, tantaq; munus
Quo mihi quo illud erit gratius vſq; loco?
Vendicat ecce locum ſibi pridem iure ſecundum:
Primo quod mittes primum ego ſeruo locum.
Illud Muſarum, & ſtudij mihi fecit amorem:
Calcar erit Muſis hoc, ſtudijſq ue meis.

Hominum naturam ad reprehendendum, quàm ad laudandum promotem. XXVIII

Hoc mundo ſi vſquam quis quid male fecerit, illud
Omnes loquuntur, & notant.
Hoc mundo ſi vſquam quis quid bene fecerit, illud
Omnes tacent, & negligunt.
Pronior vſq; adeo mala culpet, quàm bona laudet.
Natura gentium omnium.

De Fortunæ ſuæ mutatione. XXIX

Pauper eram iuuenis: nuper vir factus, abundo
Diuitijs: mihi ſors vtraque pulchra placet.
Inſtabilis Fortuna vices rurſum alterat: & me
Torqueri damnis, pauperieque iubet.
Imò tuæ Fortuna rotæ faſtigia prendo:
Te & quantum poſſum, crinibus arripio.

D. A. Hemipontano. XXX

Commendare viro ſi cui (vir clare) Girardum
Vis, tibi commenda, nam volet eſſe tuus.

Quid te humanius eſt? quid te atq; benignius vſquam
Qui verè, & propriè ſis Pietas, & Amor. (eſt?
Ergo ſubinde tuum Populo dic me eſſe Poëtam:
Te Populo Dominum dico ſubinde meum.

De ſua apathia. XXXI

Duricia ſuperare feras, chalibemq́; petramq́;
Poſſum, fœmineum durus in omne genus.
Fruſtra in me exacuit petulans ſua tela Cupido:
In me fruſtra etiam ſe, Venerémq; mouet.
At vereor, quia gutta cauat chalibemq́; petramq́;,
Ne mea tantipotens molliat oſſa Deus.

POETIS amicis apud POLYMNIVM
Menſe Maio. XXXII

Hoc Maio ecce virent, & florent arbor, & herba
Et rident folia, & ſubſiliunt violæ.
Deniq; tota ſuos oſtentat Terra triumphos:
Tota ſuos loquitur Terra, facitq́; iocos.
Vos verò voce vna omnes cantate Poetæ,
Hæc quæ Caprino gaudia canto in agro.

De Faceto, & amico ſocio. XXXIII

Quidam inter ſocios facetus omnes
Syncerus mihi parte ab omni amicus
Pulchram conſequitur feram: ferire
Quam tandem rigido ſubinde telo
Cœpit: Læſa fera eſt: fera hæc Puella eſt:
(Per te ſcire potes) tacebo telum.

CIFFLETIO. XXXIIII

Si lanugine de mea tenella,
Quæ vna nocte meum beare mentum
Cœpit, diſpliceam tibi, tuiſq;
Non curo, modò ſim meis Puellis
Multò gratior, & venuſtior, quàm
Cùm eſſem imberbis, & impotens ad arma.

Præſentium fruitio, futurorum Amelia. XXXV.

Quid, quod ego in lachrymis primos produco Decẽbres
Forſan erit varijs plena ſenecta iocis.
Quid, quod ego iuuenis pauper ſum fabula plebis?
Fortè Senex factus diues ero in precio.
Sors vtcunq; cadat, duntaxat curo diei
Quæ ſunt præſentis: cætera mando Ioui.

Super diſceſſu ſuo à patria, & puella. XXXVI

Diſcedo à patria, dexter mihi ſaltat ocellus:
Hæc rabido doctos impetit ore viros.
Abſtrahor à Domina, læuus mihi plorat ocellus:
Hæc mihi verba facit, mella mihi illa facit.
Hoc quoties volui, toties Venus vna negauit:
Illud perſuaſit Pallas, Apollo iubet.

C. Virginis raptori. XXXVII

Deus eſt Cupido, Dea eſt Venus
Vis vtriuſq; præpotens
Dea, aut Deus ſi te impulit

Ad

Ad comprimendum virginem,
Et dicis hoc feciſſe te
Vi, veritas in ore tuo eſt.

De ſeipſo, veterum amicorum memoria. XXXVIII

Addictum ſtudijs legalibus, atque ſacratum
Me me Pontificum iuribus vt videas:
Effluxiſſe diem vel inaniter arbitror illum,
Quo non Permeſsi flumina viſo mei.
Sic dum quæro nouos mihi quos adſciſco ſodales,
Non poſſum veterum non meminiſse ſatis.

CVPPINO. XXXIX

Dum tu totus eras Baſaudæ inſanus amore,
Riſimus vſq; tuam, riſimus vſq; vicem.
Me quia amor pulchræ cœpit vexare Caletæ
Laſciuis oculis, & petulante manu:
Materiam riſus tibi do: ridere viciſsim
Hanc potes ipſe meam tu quoq; iure vicem.

BRITANNO XL

Amare quôd Britanne me mea incipit
Caleta, rumperis, cales, & æſtuas.
Solare ſed te. Si nouus Amator venit,
Expecto idem, vel peius hoc, quod tu pateris.
Sic ſe ſe habent miſerûm vices amantium
Inter puellas Aeolo plus mobiles.

Inopes Poetæ, muti. XLI

Deſine mirari mutos hoc tempore Cygnos:
Quo flant occluſo tot Boreæ Zephyro.
Deſine mirari mutos hoc tempore Vates:
Quo Mecœnatem viuere non video.
Nulla ego iampridem compono, aut carmina canto
Vox, calamus, nummi deperiêre mei.

Veras diuitias à Deo dari. XLII

Vis diues, Crœſo fieri vis ditior ipſo?
(Vulgo aiunt) ſummo verte humeros Domino.
Vis pauper, nudo fieri vis nudior Iro?
(Vulgo aiunt) ſummo proximus eſto Deo.
Sit procul hæc, procul hæc fallacis opinio vulgi:
Nam Deus eſt, veras qui dare nouit opes.

Suſpiriorum ablegatio. XLIII

Si iam ire, atque adeò ingredi quo amores
Inclinant liceat mihi, tacete
O ſuſpiria: Non licet, volate
Ergo, atque ite meæ domum Caletæ:
Quo deſiderio ardeat, videte: &
Quid rerum faciat, renunciate.

In Nebulonem amicitiæ ſimulatorem. XLIIII

Noſti hominem capite aurito, paruo, atq; rotundo,
Vnica cui ſani mica ſit haud cerebri?
Panes oſtentat dextra, occultátq; ſiniſtra
Saxa manu: atque homines decipit, atque Deos.

Quan

Quantum-vis Stygij metuenda Satellitis antra,
Si Nebulo tibi non diſplicet ille, placent.

Blateroni. XLV

Effœminate, ſis Sabœus, aut Arabs.
Quantum libet fragres amomo, & cæteris
Odoribus, tuum tamen tam fœtidum
Os, nunquam olebit ſuauiter: tum quod tibi
Dens: vermibus corroditur: ſed maximè
Quod lingua ſit tibi loquax, & pertinax.

D. G. VIONAEO. XLVI

Magna tua officia, & ſtudia in me ſunt tua magna.
Nullum vt ſit ſtudium in te, officiúm-ve meum.
Tale tuæ virtutis opus mihi me rapit ad ſe:
Scilicet in medio pectore viuo tuo.
Pectore viuo tuo: æternos quod fiet in annos:
Hæc vetat vſque adeò te mea Muſa mori.

De FALCAEO Axioſis. XLVII

Si quiſquam Nebulo impudens puellæ
Dignum connubio meum negarit
Falcæum: Nebulo ille dignus ipſe eſt,
Nubat Canidia, aut Sagana cui.
Vel cui abſcindere debeat veretrum,
Quin & teſticulos Deus Cupido.

BYRRIAE percontatori Aenigmaticôs. XLVIII

Sum tibi Democritus: fio Heraclitus amicis:
Sumq́ue alijs Dæmon: mox mihi fio Deus.

Nunc oculi rident: nunc fletu lumina turgent:
Pœnas pendo malis: præmia pendo bonis.
Hæc facio clauſa Muſis præſentibus æde:
Hæc præter de me Byrria quære nihil.

In CVPIDINEM Pluſquam Herculana Amoris victoria. XLIX

Si magnus ſpolium Leonis, atq;
Clauam ſepoſuit, ſiue vt placeret
Alcides Dominæ, potens Cupido
Nuſquam vnquam calamum libros, papyrum
Vt me cunq; præmant Calete amores
Victus ſepoſui, impotens Cupido.

CL. IOFFRIOTIO. L

Heus tu Claudi, audi, qua me ratione Poëtam
Cæcum cæcus Amor fecerit, atq; facit.
Fulgens ſtella mihi, mihi fulgens Villea luna eſt:
Quam mea ſi videant lumina, cæcutiant.
Sic me cæcus Amor fecit cæcum eſſe Poëtam,
Perſtringitq; meos, obtenebratq; oculos.

In magnificum Pollicitatorem. LI

Quot bonus Aeneam cyathis onerârat Aceſtes,
Tot me pollicitis obruit vnus homo.
Hæc ſi præſtiterit, memorem me dicet amicum:
Sin minus, hoc quod ait vulgus, in ore habeo:
Rumpe nuces, cuicunq; nuces tua in arbore pendent:
Nulla mihi nux eſt: nullam ego rumpo nucem.

Ianuino Regi inter pocula. LII

Rex es, Rex hodie es nobis Ianuine Poetis.
Sed tibi qua regnum ſorte, diale quidem eſt.
Regius imò adeò es virtute, æquoq́, bonoq́.
Dignus vt æterno ſis magis imperio.
Noſtrum ideo dum hodie Regem Fortuna Dialem
Te facit, æternum vult Deus eſſe ducem.

De ſua Parrheſia LIII

Noſtra bonos, eadémq́ malos habet Aſſona Ciues.
Nunc loquor ipſe bonis, nunc loquor ipſe malis.
Sed quia pars hominũ magis eſt numeroſa malorũ,
Plus loquor ipſe malis, quàm loquor ipſe bonis.
Atq́ adeò celeri noto, punio crimina pluma:
Et mihi tam lingua eſt libera, quàm iuuenis.

Peſsimus maritus Caſcæ peſsimæ vxoris marito. LIIII

Caſca nouos vtinam capiat tua fœmina vultus,
Et quæ carnea ſit, cerea fiat anus.
Hoc facto angelicã mea mox volet Vxor in aulam:
Et tua ſit ſubitis lumen in exequijs.
Hoc ideo, videor quia peßimus eſſe maritus:
Peßima & hoc ideo fœmina quod tua ſit.

De ſeipſo LV

Quas odi Muſas, Muſæ me odere vicißim.
Perpetuos fugio totum Helicona dies,
Quid cauſſæ eſt? non hoc auri ſcelerata cupido,

Non facit hoc Veneris flamma, quid ergo? nihil.
Quid nihil hoc ſit adhuc (ſi non intelligis) audi:
Totus inops habeo, poßideoq; nihil.

MECOENATI. LVI

Nuſquam lætitias, nuſquam ſimulabo dolores:
Vt mea Fortuna eſt, ſic meus eſt animus.
Langueo, plango, gemo, duco ſuſpiria, ploro.
Si quæ habeam quæras, hoc ego dico, nihil.
Hoc nihil eſt, quod me fecit nullumq;, nihilq;:
At tu Mecœnas, ô bone, fac me aliquid.

De ſua in ærumnis impatientia. LVII

Me miſeram, atque adeò longam producere vitam?
O nimium duram te mihi Pauperiem?
Vah? certè viuo omnium homo ſtultißimus, vt qui
Me miſerum clamo, me miſerum facio,
Et ſic omnium homo contendo miſerrimus eße:
Qui nequeo ærumnas occuluiße meas.

Sympotis. LVIII

Qui bona vina bibit, ſua ſurſum cornua tollit,
Et ſummi ætherea quæ fiunt Regis in aula,
Scilicet angelicos auditq;, videtq; triumphos.
O vos ergo mei bona vina bibamus Amici:
Mox leuibus ſublimẽ oculis penetremus Olympum:
Et medio breuiter quæramus gaudia cœlo.

Puella

Puellæ ſuæ. LIX

Me tuus vt vidit flammas accendit ocellus
Puella: quaſ in me moues, & ventilas.
Longa meas tandem mora iam mihi ſuſcitat iras:
Et quis ſemel nolit mori, quam ſepties?
Ecce habeo in prōptu (ſi me amplius vris, & vrges)
Suauium ſuaues aquarum guttulas.

In ſuperſtitioſum conſuetudinis abrogatorem feſto INNOCENTIVM die. LX

Sacra hodie admittunt ſolemnia gaudia leges,
Communiq́ ioco, leticiæq́ fauent.
Tu tamen hîc prohibes lætos ridere Poëtas,
Innocuáſq́ pia verrere luce nates.
Dic mihi verum: illa vt taceant ciuilia iura
Conſuetudo quid eſt? ipſa profecto valet.

BOMBAEO. LXI

Næ Bombæe tuo mea carmine carmina poſcis?
O vana ex ſtolido vota ſupercilio:
Tu caue in æternum tentes Dominúmq́, Deúmq́:
Si velit is, panes fecerit ex lapide.
Hæc ego ſub paucis mitto ad te carmina verbis:
Et iubeo, vt ſerues, non vt opes, ſed apes.

De ſeipſo. LXII

Si quando argento careo, fuluóq́ metallo,
Sum piſcibus mutus magis.

Contrà, ſi argento, fuluóq; crumena metallo
Mea mihi abundet: Di boni,
Quàm magno audaces formo, & facio impete voces
Facetus vſq;, & eloquens.

Hero cuidam ſuo. LXIII

O mihi deſpectum vati, inuiſumq; laborem:
O vincla mercenaria
Turpes, & vetitas exerces Cypridis artes,
Vt mundus omnis adſolet.
Seruitio addictus fœdo, nimiúmq; ſalaci
Aſellum ego duco miſer.

Fatum potens LXIIII

Aeterni magna eſt, & longa potentia fati:
Cui Deus & regnum fecit, & imperium.
Seu bona, ſeu mala ſint (docet experientia) fata
Prætereunt, nullum prætereunt hominem:
Ergo tuam compone ſuo tibi tempore mentem:
Teq; parato bonis, teque parato malis.

TYROTIO paracleſis amoris. LXV

Læſa cupidineis tua ſunt præcordia telis:
Hinc lachrymæ, hinc læſi pectoris ira tui.
Si tibi non alienum à ſana mente cerebrum eſt:
Si tibi non vacuum eſt & ratione caput:
Fac patienter ames: tibi nulla iniuria facta eſt.
Cui cedit Mauors, huic quoq; cede Deo.

Inuitatio ad matutinam ſacrarum literarum prælectionem. LXVI

Apponam plena tibi cras ientacula menſa,
Cum ſole manè ad me venire ſi velis.
Et vino ambroſia, & (ſi neſcis) nectare vino:
Et ſimplici verbo, & beato Spiritu.
Surge, veni: medius conuiua ſedebit Ieſus:
Tuus tibi à potu miniſter ero, & cibo.

Victus hominum, corruptio, non vita. LXVII

Dulcia iam taceant, noſtri figmenta Poëtæ
Nectareos hauſtus, ambroſiaſq; dapes.
Nulla eſt in cœlo potusq;, cibiq; voluptas:
Nil comedunt ſuperi Di, nihil atque bibunt.
Hinc incorporei illi, immortaleſque vocantur:
Hinc ἀπαθῶς viuunt. Fex homo vita tua eſt.

Poſtridie MARTINALIVM ſcribebat. LXVIII

Ebria feſtiui celebrarunt orgia Bacchi
Ore, manu, Iuuenes pectore, ventre, pede.
Res, & cum rebus ſe tempus, & hora gubernant.
Iam ſua Præceptor ſceptra ſubinde quatit.
O minus integros (Iacmeto iudice) naſos:
O nares & cum naribus addo nates.

Menſæ ſuæ adſcripſerat. LXIX

Aſperius fiat mordaci nectar aceto:
In dura ambroſiæ degenerent olera.

Crudum conturbet ventrem, ſtomachúmq; ſupinet
Nauſea, moxq́; grauem prouocet ad vomitum.
Tu mea deinde meum teſtabere Muſa dolorem,
Si vacet hæc docto menſa ſodalitio.

Delectus, & optio vini. LXX

Neſcis œnophilo placeant quæ vina Poëtæ,
Quando caſtalias linquit, & odit aquas?
Nomine delectent aures, oculóſq; colore,
Sintq́; roſæ geminis naribus, & violæ.
Deniq; qui reuocat triſtes in carmina Muſas,
Dulcia nectareus læniat ora ſapor.

De ſeipſo, ſuarúmque rerum conditione. LXXI

Iuppiter ore fremit, ſua ſceptra ſub æthere vibrat,
Contrahit in pluuias quæ nubila cogat: & imbres,
Excitat in rabiem ventos, quatit atque procellas,
Obtenebrat terras, atra caligine pontum
Denigrat, & toto noctem commiſcet Olympo.
Eſt facies rerum facies eſt iſta mearum.

Scholaſticum certamen adgredienti. LXXII

Audi, ſtentoreis Troës clamoribus ibant
Ibant horriferis in fera bella tubis.
At ſua ſummiſsis capiebant vocibus arma
Acrius argolici, cautius atque viri.
Quiſquis ad ingenij ſtudijq́; pericula venit,
Eſt operæprecium viderit illa, vides?

Me

Mediocria optima. LXXIII

Tanta meis olim conceſſa potentia fatis,
Vt me quo cupiant fortiter illa trahant.
Si bona ſunt, pedicis me ſtringit dîa voluptas:
Si mala: magnanimus concutit oſſa dolor:
Imò mihi reliquis mediocria quæro diebus:
Diuitias nolo: Pauperiem fugio.

TITO. LXXIIII

Si niue me alba ſuum peteret Galathea Poëtam:
Spargeret aut liquidus ſi me Amaryllis aquis.
O Tite naſcentes medijs vel in oßibus ignes
Suſpicerem, incenſas proſpicerémq; faces.
Non mea ego gelida ſtriderē epigrāmata canna:
Sed caneret flammas ſuauis arundo meas.

PANAETIO LXXV

Iunò opibus, Venus illicijs, & amore ſuperbit.
Ingenio Pallas pollet, & eloquio.
Nemo tribus placuit, placuit quoq; nemo duabus:
Vnam Panæti delige, cui placeas.
Nil tibi cum Cypri, nil cum Iunone negoti.
Quòd ſi ſolam ambis Pallada, laudo, & amo.

Super CAESARIS aduentu in Franciā. LXXVI

Per Gallum nigras euentilat aëra pennas,
Omnia & in Gallo præteruolat oppida campo
Magna Aquila. at nullos habeas ô Galle timores.

Anglum ſi cælo,terráque,maríque Draconem
Vincere vis,victórque virûm volitare per ora
Illa tibi exacuit roſtrum,tibi præparat vngues.

CAESARI AQVILAE. LXXVII

Anglum dum Gallus tentat ſuperare Draconem:
Et Maria,& totum findat tuus vnguis Olympum
O Aquila: & infra vlterius,ſupráque volato.
Illæ aliæ fient tua multa,& opima volucres
Præda ſuo tuus id(ſi neſcis)tempore curat
Iuppiter illuſtres,ego vero expecto triumphos.

Ludimagiſtri miſeri. LXXVIII

O infælices ludi miſeroſque Magiſtros:
Quos dura retinent pulpita blandiciȩ
Dum miſero tabent,infælicíque ſeneſcunt
Puluere,mercedem ſoluere nemo velit.
O patrum ingratam,matrúmque hoc tēpore turbam:
O hoc ingratos tempore diſcipulos.

CL. IVLIO GALENO. LXXIX

His Iani quid vis tibi me donare Calendis,
O plenum veræ pectus amicitiæ?
Aurum,atque argentum non eſt mihi:tota ſupellex
Emicat in chartis,carmen,& hic animus.
Hoc,quodcunque habeo tibi dono:hoc carmen habeto
A me,atq; hūc hoc cum carmine habeto animum.

CVPIDINI Cæco,& nudo puero Ludimagiſter. LXXX

Tu

Tu qui ad me ludi properas reuolare Magiſtrum,
Næ minus ac nunquam cæce Cupido vides?
Si ſoleo petulantes caſtigare puellos:
Heus fuge ſceptrigeras parue Cupido manus.
Quin mihi ſi inuiſa quicquam inſidiabere flamma,
Ecce tibi ferulas nude Cupido meas.

GENTIANO HERVETIO. LXXXI

Te domus à Balma clarum facit eſſe Poëtam
Hoc gratulare ipſum tibi:
Et mihi ſcribe nouos tandémq; emitte libellos
Hoc Gentiane tempore:
Argumentum ingens tibi naſciur. ô mihi tecum
Si viuere liceat ſemel.

POLYMNIENSIBVS CANONICIS. LXXXII

Nulla frequens vrbs eſt (vulgo verè audio dici)
Oppidulum nullum, deniq; nulla domus.
Nullus prætereà parte eſt perfectus ab omni
Cætus, ſi ſtulto deficit ille ſuo.
Lyſonum inter vos cur admittatis Amici,
Quæritur: at ceſſent quærere cauſſa data eſt.

VIRTVS APPETENDA EX GRAECO
PAVL. SILENT. LXXXIII

Non te fœlices attollant temporis auræ:
Nulla grauet mentem ſollicitudo tuam.
Omnis enim inſtabili vita hæc exponitur Euro,
Plena dolorificis vndiq; vita malis.
Firma tibi virtus cymba: hanc aſcende libenter,
Et vitæ dubias non trepidabis aquas.

De duobus maritis zelotypis. LXXXIIII

Zelotypus quidam eſt caſta de vxore maritus:
De laſciua alter coniuge Zelotypus.
Huius, an illius melior fortuna, priorq́?
Si quid es expertus, ſcire profecto potes.
Plus ſatis ille ſuo nimirum friget in igne,
Iſte ſuis autem ſe nimis vrit aquis.

Naſutæ, & indoctæ plebis ſubſannationes & imperia toleranda. TITYRO. LXXXV

Turba tuum iſta pedem vt calcet patiare neceſſe eſt,
Calcet deinde tibi brachia, colla, caput.
Huius item imperium durum te ferre neceſſe eſt,
Magno tum ingenio, tum ſapiente animo.
Viues, & viues ſi non fœliciter vſq;
Saltem ſuaue tibi Tityre, ſuaue tuis.

CVRIONI BORTHONI, Ex bona ſatione optimus fructus. LXXXVI

Bellè Euangelium Chriſti dum curio Bortho
Inſeris his noſtris auribus, hiſq; animis.
Dumq; pyros bello, ſed & inſeris ordine prunos
Bortho ſagax, hortis ô Melibœe meis.
Quæſo vide claros quantum tibi ponis honores:
Quos fructus facies, percipiéſque tuos?

PAVLO. LXXXVII

Quòd nullam cupias vxorem ducere Paule
Quæ cauſſa eſt? timor hoc ſimplicitáſque facit.

Libera

Libera nonne times huic ſubdere colla capiſtro?
O te conſpicua ſimplicitate virum.
Eſſe magiſtra velit ſi vxor, potes eſſe magiſter,
Eſſe potes dominus, ſi domina eſſe velit.

CVRIONI BORLHONI.
EX FIDE SPES LXXXVIII

Pol theſaurorum ſummo Dominóq;, Deóq;,
Noſtróq; Maximo Herculi,
Franciſco, decimas Bortho bone curio Regi
Potes libenter ſoluere.
Sic etenim fies (bene ſi quid iudico) diues,
Tam credis ipſi fabulæ.

Ad CHRISTVM OPT. MAX.
Querimonia in angoribus. LXXXIX

Vnius dentis magno, multóq; dolore
Me rapit huc illuc, diſcruciátq; furor:
Accedit, quod me circúmq; ſupráq; moleſtant
Pauperies alia parte, alia Eſuries.
Omnia ſed bene habent: à quo iſtam tempore carnem
Sic maceras, ſoli ſeruio Chriſte tibi.

LONGVRIONI. XC

Heus noſter toties tu qui Longurio quæris
Cur Iudices in Francia, in Burgundia
Lites, & cauſſas varijs ſpeciebus (aroma
Vocant) pecuniarijs tam condiunt?
Hoc eſt (ſi neſcis) quod vulgo dicier audis:
Subputre ſalſamentum acuto origano.

Cœlibi viro. XCI

Scire volo, quoties cur non tibi ducitur vxor:
Cur tibi cur non eſt vxor amica domi?
Tu caput auertis, tu nares comprimis ambas,
Ac mihi ſi cantet culus, ouentq́ nates.
Sed peccas: faciem nobis, vultumq́ reuerte:
Olfac, quandoquidem eſt indicus Vxor odor.

Concionatori docto, & eloquenti, ſed deploratæ vitæ. XCII

Nil quàm Euangelium Chriſti loqueriſq́, doceſq́:
Sed qualis vita eſt ô Epicure tua?
Ecce bonos potes ipſe alijs producere fructus:
Sed tibi ſola manent, quæ tua ſunt folia.
Vnum (vt tuis alios doceus) te (aduerte) docebo:
Viuit homo grano, Brutum animal palea.

Ex Græ. Epig. D. XCIII

Sum iuuenis nimium miſerè me torquet egeſtas:
Quando Senex fuero, tunc ego diues ero.
Non potero tunc vti opibus, qui promptus abuti
Nunc poſſum: optio ſit, non cupio alterutrum.
Sim iuuenis diues, tantiſper viuere ſuaue eſt.
Simq́ Senex pauper, ſicq́ libens moriar.

Pauperi, & amico, XCIIII

Vxor quæ tua te ſequitur? vah pauperies eſt:
Næ vis vxorem perdere pauperiem?
Quæſo modum neſcis quo vxorem perdidit Orphæus?
Nonne vbi reſpexit, perdidit Euridicen?

Pau

K

Pauperiem verſo retrorſum reſpice collo:
Pauperiem longùm reſpice, deinde fuge.

C. GROSTETIO Sororio. XCV

Vxorem frater tota ſi quæris in vrbe,
Eſt hoc perinde ac ſi caducis teſſeris
Ludas: quandoquidem tibi ſi contingat habere
Quod plurimum, primumq́ concupiueris:
Tu reuerenter habe fortunam, & ſemper adora.
Non omnibus, nec paſſim idem euenit viris.

R.S.ſuo. XCVI

Quàm cupias, quantumq́ velit tua ſcilicet Vxor
(Qua dicunt opus eſſe domi) reſplendeat arte:
Coniugijq́ ſciat diſtinctas ordine leges:
Omnibus & breuiter virtutibus emicet omnes
Inter matronas per matronalia iura:
Cauſidicis nuſquam capite eſt ſine fabula nobis.

RAMISSIO. XCVII

Incœpit Didymus tum demum credere Thomas,
Quando in latus Domini ſuam intulit manum.
Tum demum incipiet Franciſcus credere Thomas,
In hunc ſuam cùm apparitor manum inferet.
Illud de Didymo Thoma ſcis ipſe Ramiſſi:
Franciſco & hoc de Thoma ego quidem ſentio.

Lectori. XCVIII

Hoc inſuaui, & friuolo
Nugarum aceruo nil minus

Quam gloriam, & laudem aucupor.
Volo tua fame abutier.
Si iam es ſatur: nil amplius
Contendo: Lector heus Vale.

D. PERPETVO ab Henriotis. XCIX

Perpetuo, dum perpetuos tibi iungis amicos
Pomponium, Vingtmilium, atq; Batalum:
Iunge tibi vatem, vatem tibi iunge Girardum.
Hic pentagonum abſoluerit clariſſimum:
Deinde tuum tribus his oſtendet nomen Amicis
Ex veritate, & re inditum tibi maxime.

D. APHRICANO A MALLEO Equiti Diuionenſi & Aſſo. Prætori C

Hos dum Manipulos, Cohorteſq; offero,
Committoq; unicè tibi,
Tam obtundere potes hîc tuo gentem inuidam
O APHRICANE, malleo,
Quàm perfidam deleuerit Numantiam
Olim Aphricanus Scipio.

EPIGRAMMATΩN TERTIAE CENTVRIAE FINIS.

IOANNES GIRARDVS DIVIONENSIS CANDIDAE PASITHEAE SVAE FOELICITATEM D.

IAM VERO Qui Inuidia, qui Inuidiæ Satellites huius mei vexilli, (quod in ſolem, & puluerem expono) lucidum fulgorem, ſed vel vmbram ſubluſtrem ferre poterunt? ô mea Paſithea: Ecce ego hoc tuæ fidei plurimum committo: tu caue plurimum, ne quiſquam unquam tuis illud è manibus excutiat, euellat, extorqueat. Et certè (niſi mea me expectatio, niſi me etiam perſpecta ratio fallit) in hoc negotio heptaboëum pro me animum tibi ſumes, indues, habebis. Cæterùm ecquis ſub te ita admodũ magnifica, generoſa, facũda, iocunda, atque adeò fœlici, & diuina anteſignana huius militiæ difficultatem ſubire recuſet, aut refugiat? Quinimò vide, vt ſtatim, & feſtiuiter meæ Epigrammaton pugnaciſsimæ, inſtructiſsimęque copiæ in cãpum prodeant, vt miſsilia, & penetrabilia obtrectationũ tela nihil reformident: vt denique ancipites, quæ hîc vndiquaque circunſiſtũt, ſycophantiarum angu-

ſtias nimiùm morentur, & nullo cum ſtupore ſuſpiciant. atque hoc eſt, hoc (inquam) ipſum eſt: propter quod rem omnẽ nobis rectè, fœlicitérque ſucceſſuram, & ferociſsimam Inuidiæ tyrannidem ſublatum iri confido, imò certò ſcio.

Iam totus riſit, iam totus ridet Olympus
Mea ſuper victoria:
Publica quinetiam paret omnis gaudia Mundus:
Ego lauri odorem ſentio.

Vale, & Macte animo mea ô
PASITHEA, ASSONAE,
CAL. IVLII 1552.

1 Bona voluntas. 4 Inuidia.
2 Paſithea. 5 Lerna malorum.
3 CORNV FERIT ILLE CAVETO.

IOANNIS GIRARDI DIVIONENSIS

APVD ASSONAM DICASTAE

EPIGRAMMATΩN

Centuria quarta.

A. GANETIO CENTVRIONI QVARTO.

EXECRABILIS eſt, & formidabilis Hydra:
Horribili lingua, terribiliq; ſono.
Hydra, meas grauiter quæ circumſibilat aures:
Ad celſum auditur ſibilus vſq; polum.
Huc properate meæ celeres properate phalanges:
Ad capienda vocat vos meus arma timor.
Huc ades: & quartus mihi Centurio eſto Ganeti,
Et te eſſe Alciden ſentiat Hydra meum.

Ad PHOEBVM Inuocatio. II

Magne tuo tua ſi deſit lux Phœbe, Girardo:
Illius incumbent nox, tenebræq́ue animo.
Magne tuo tua ſi lux adſit Phœbe Girardo:
Nox tenebræ ex eius diffugient animo.
Magne tuam ergo tuo da lucem Phœbe Girardo:
Atq; hunc dic vatem clarius eſſe tuum.
Mox noua quæ cantat, quæ plurima carmina ſcribit,
Non poterunt cunctis non placuiſſe viris.

Inter huius temporis bellorum tumultus ſuas armat, & ordinat Centurias. III

Quid vulgus audit? ego quidã vulgo audio?
Infra ſupráque conſpici miracula.
Cælos apertos eſſe hiatu lucido
Terrámque vaſto diſsilire chaſmate
In Gallia, Vnde Franciã pax deſerit:
Cælos apertos euolat, cuius locum
Mars prodiens Stygio lacu ſubito ſubit:
Sonat Aſsona arma: armo Manipulos meos.

C. GROSTETIO ſororio. IIII

Dum Cabilonenſem tranas noue Nauita Pontum,
Aſsonienſis ego ſuperis Neptunus in vndis
Propitios infra tibi poſſum emittere ventos.
Candida ſi modo tu vis tandem extendere vela.
Sed velis fortaſſe caret tua Nauita nauis:
Ecce ideo Aſsonicas volui tibi texere telas:

Hu

His connecte tibi vela, atq; ea deniq; pande:
Et mox illa mei replebunt flamine venti.

De ſeipſo Vtriuſque Iuris ſtudio, & Amoris illecebris addicto. V

Qui verſor inter Bartolos,
Baldos, & inter Angelos,
Paulos, meóſq; Iaſones,
Meóſq; Zaſios: ſed &
Panormitanos, & Lapos,
Habeo rotam verſatilem:
Amore langueo miſer:
Hyems ne erit mihi illico?

Homini rapina nobilitato. VI

Et rapere, & ſola toto æuo viuere præda,
Nobilitas noſtro tempore prima quidem eſt.
Hoc quàm ſit verũ, mihi muta animalia mõſtrant:
Nonne Aquila eſt primæ nobilitatis auis?
Nobilis eſt medio dentatus flumine Cetus:
Nobilis eſt inter cætera bruta Leo.
Hæc autem viuunt præda, viuúntq; rapina.
Harpale nobilitas, præda, rapina tua eſt.

De ſeipſo. AMOR ZELOTYPVS. VII.

Vah, quàm grauis in amore primus hic dolor
Interuenit. Amoris dedit ſignum alteri
Mea Villea: atq; ocellulis ridens ſuis
Promiſit aliquid, quod malè, & miſerè me habet.

Pró te, tuámq; Cupido perfidam fidem,
Vt ſimplici pro ſigno, & vno verbulo
Aegram nimis mentem mihi eſſe ſentio.

TRAHIT SVA QVEMQVE VOLVPTAS. VIII

Res ſacras alij tractant, Chriſtúmq; loquntur:
Leges, & Canonas iure in vtroq; alij.
Prorumpunt Medicas alij ſapienter in artes:
Hic, atq; ille nouas ordinat Hiſtorias.
Præterea Arma alij furioſa negotia curant:
Bella vocant alios: Pax, requiéſq; alios.
Aſt ego ſcribo hilari iucunda Poëmata pluma.
Vnuſquiſque ſuo ducitur ingenio.

Poſticæ excubiæ. IX

Si dormienti altum mihi
Culus ſtet excubitor vigil,
Iocetur, atq; cantitet,
Vt obrepente hoſte infido
Somnum meum ſono ſuo
Expellat, & me protegam,
Næ ſe quod eſt dignum facit?

VICTRIX OMNIVM SAPIENTIA REGNAT. X

Quis nobis dominus, Dux, Rex, mars, Bacchus, apollo
Contendunt: Iudex Iuppiter ipſe ſedet.
Mars gladio incumbit: Bacchus ſua pocula iactat:
Et Pacem, & Laurum laudat Apollo ſuam.

Arma vni Paci: vina vni cedite Lauro
Iuppiter edicit: iudiciumq́ manet.
Mars iratus abit: dolet ad ſua dolia Bacchus:
Rex Reges doctos vngit Apollo viros.

IOLAE adultero. XI

Qui ſolitus tenues aliorum paſcere micas
Nolis grana tua colligere in palea.
Qui calidas rigido gallinas ingume tentas,
Proxima ſint culis an ſatis oua ſuis.
Plurima de multis Cuculorum corpora Gallis
Qui formas: huius multa modiq́ facis.
Et canta, & rubram quantum potes erige criſtam:
Pullus es, & certè es pullus Iola nouus.

VINVM lætificat cor hominis. XII

Vitæ improbis laboribus,
Triſtique viuendi modo
Finem cupiui ponere:
Sed non datum eſt mihi hactenus.
Iam nunc liquor me Bacchicus
Summum ad Iouem in ſublimia
Aufert, rapitq́ gaudia.

D. BENIGNO à Verna In DIVIONENSI CVRIA Conſiliario. XIII

Si mihi de te aliqua eſt ſcribendi occaſio Verna,
Hoc ſcribo de te maximè:
Quod tam ſis vigilans, quàm poßit ſcribere quiſquã,

In Curiæ negotijs.
Quódq; hæc(tanta licet)non eſt vigilantia maior
Iuris tua prudentia:
Quo tu alios inter ſplendeſcis lumine Patres,
Vt Phœbus inter ſydera.

Non vbilibet viuitur. XIIII

Qua me fata volunt Deus optime viuere ſede?
Quo me vos vultis viuere fata loco?
Armiſona eſt inuiſa meis hæc Aſſona Muſis,
Iam pridem calamo tædium,& ira meo.
Non poſſum tamen inde meos ſubducere cantus:
Non poſſum lentos inde mouere pedes.
Cur ita?dura mihi ſolito Rhamnuſia more
Hoc facis:aut Stygia faſcinor arte miſer.

Debitori ſolutionem procraſtinanti. XV

Næ Iubilæus qui tuis
Eſt feſtus Hebræis dies
Tibi placeret pluſculum,
Quàm qui meo dicatus eſt
Martino:eo quo tu mihi
Debes decem:hoc te ſoluere
Neceſſe,vis abſoluier.

PLANTVLO Omne donum optimum à Deo. XVI

Dum minimum Auſtrales qua flãt conſidero venti:
Dum quoq; qua refluunt flumina,curo nihil.
Dum noua dum toti compono carmina terræ,

Du

Dum noua dum toti carmina canto polo.
Dum macerant hylarem mihi nulla negotia frontem:
Dum mea quæ Deus hæc otia fecit, ago.
Ecquis tã bonũ habet, quàm habeo mi Plãtule tẽpus?
Vnus (ſi mihi vis credere) nempe Deus.

Lucroſa voluptas. XVII

Fiſtula longa mihi eſt: pariter mihi lata crumena eſt:
In me habet illa ſuas, hæcq́ ſubinde vices.
Vt ſi quando mihi reſonat nihil ipſa crumena:
Decepio volucres, fiſtula dulce canit.
Et quoties reticet mea toto fiſtula campo:
Decepi volucres, dulce crumena ſonat
Huius, & illius alternos amo, laudo ſuſurros:
Fiſtula dulce canat, dulce crumena ſonet.

Lectori φιλοσοφία. XVIII

Non ego rura, domos, argenti pondera, gemmas
Hoc pro labore poſtulo.
Quæ petitur cunctis votum in commune Poëtis,
Deſidero vnam gloriam.
Difficili capite es (lector) duróq; cerebro,
Hoc ſi grauaris dicere:
Laudo Girarde tuum Burgunde Poëta laborem:
Sed doctiora à te volo.

De ſeipſo Votum Amaſiæ. XIX

Nulla puella nouo mihi, nulla puella Poëtæ:
Quæ ſol, quæ libro ſit quoq; Luna meo.

Scribitur vna tibi tua Vandoperane Rubella,
Clinia Vulteio, Gellia Ducherio.
Miror, & inuideo: quid enim mihi non licet, vt ſim
Vnius addictus ſeruitio Dominæ?
Vna meo quæ ſit Sol, quæ ſit Luna libello,
Perfugium iuueni, confugiumq́ mihi?

VILLEAE ſuæ. XX

Falleris, eſſe putas, ſi tu mea Villea quenquam:
Qui te (quàm facio) plus amet, aut cupiat.
Gratia tanta tua eſt: tua tam mihi baſia grata,
Baſia diuini præuia concubitus.
Vt ſi te video, ſi exoſculor, & tua tento
Firma leui ſubtus tangere membra manu:
Non ego non poſſum viuuſq́, videnſq́ perire:
Cælica concipio gaudia, & emorior.

In EPICVRI Iram. XXI

Fœtida ſus ſurſum de fimo prodit, & antro:
Sentio fœtores: audio, grunnit: vbi eſt?
Irruit huc: & me grunnitu, & odore moleſtat.
Aegrius eſt, mihi quod non licet aufugere.
Ecce meis maneo quàm poßum firmus in armis
Palladis hoc clypeo firmus, & enſe Iouis.
Sus Epicure tua Ira eſt: qua mendacia grunnis,
Arma autem mea ſunt Simplicitas, & Amor.

Amico

Amico agraphico, achariti, Agelaſto, Oenophygo. XXII

Huc noua qui reduces animas in corpora dixit
Acceleret Samius nunc mihi Pythagoras:
Et tua fila Atropos longæ poſt tempora vitæ
Cùm rumpet, nobis ſignificet, quid eris.
Nil mihi reſpondes, mihi nil reſcribis amico:
Nulla tibi vini eſt: nulláque cura ioci.
Sic ego diuino: medijs ſitibundus in vndis,
Piſce magis mutus, ſcilicet Vrſus eris.

De Seipſo. XXIII

Conſulo amicorum ſtudijs, & amoribus vnus
Belle, meis ego peßime:
Communem plorare vicem, mecúmque dolère
Natura non ceſſat mea.
Sæpius, atque iterum iurgamus, nec ſemel ore
Damnamus vno, & ſpernimus:
Quod melius tracto, atque aliena negotia curo
Præclarius, quàm propria.

De C. CLARAVALLAEO. XXIIII

Qui grauibus curis animum, corpúſque ſubegit,
Atque adeò vt, quis ſit, neſciat, aut vbi ſit.
Tantiſper cupiat clara requieſcere valle:
Multa ſuum reſonat qua Philomela melos.
Eſt vir: cui clara à valle eſt cognomen, & omen:
Hunc, quoties quæro gaudia, quæro virum.

Bellas vxores recitat, bellóſq; Caballos
Prolixo, & docto ſuauiter eloquio.

In deriſores. Ex 9. cap. Salo. XXV

Tu deriſorem (mihi crede) reprendere noli
Aut erudire vſquam vſpiam.
Sin Populo præſente tibi pugnam dabit: & ſic
Iniuriæ faber tuæ es.
Quin illum potius morbóq;, malóq; relinquas:
Suo, ſuæq; infantiæ.
Sic in ſe maculam faciet deriſor, & olim
Facti pudebit hunc ſui.

Lectori iudicium delatum. XXVI

Dum hîc armo Centurias meas,
Qui nihil aut nimiùm me putat efficere,
Inuidet, aut errat: me modo me melius
Armet ſuas niſi copias:
Atq; illas in me cogat, in háſq; meas:
Arbiter (hoc ſi fit) candide lector eris:
Victorq; tibi probabitur.

CAMVSAE Puellæ, Amatorium. XXVII

Baſia ſi mihi vis, mihi ſi dare cætera tu vis,
Hac qua Muſa voles ire Camuſa volet:
Seu cælum petere intendis, ſuper aſtra volabit,
Contendétq; ſua te tenuiſſe manu.

Seu celeri tranare audes mare flumina Cymba,
Cymbæ nauta tuæ præſto amor hic meus eſt.
Atque eadem tellus quæ te quæcunque tenebit,
Tecum ſemper erit Muſa Camuſa mea.

Rodetio. XXVIII

Eſſe Deum, quod te perſtringat, dicis Amorem
Hominum, & Deorum vnum Deum.
Ille ſuo nullum ferit arcu Hominûm-ve Deúm-ve,
Nullum, niſi voluntarium, & leuem.
Sis ſapiens: Deus hîc non eſt, niſi ſacra libido
Membris tuis irrepſerit.
Sit caſtum corpus, caſtum tibi denique pectus:
Et tu tibi ipſe eris Deus.

Diuitum ædes patere munera portantibus. XXIX

Vnius Procerum clauſas ter, & amplius ædes
Pulto ſubinde manu, pulto ſubinde pede.
Nulla tamen mihi porta patet: cur? neſcio, ni ſit
Nulla quod illius munera porto domum.
Sunt Procerum portæ ſenſus, ſunt denique portis
Illorum Procerum ſpiritus, atque anima:
Omni adeò Procerum clauſas in tempore portas
Expectet, vacua qui volet ire manu.

L.A.S. MAVRITIO. Choreas eſſe naturæ & formæ puellaris indices. XXX

Ex ipſo aſpectu ſi quam fortaſſe Puellam
Cœpiſti amare Mauriti:

Et quali eſt animo, quali quóque corpore iam vis
Scire, & videre protinus.
Id tibi vel ſolæ poſſunt præſtare choreæ:
Quibus ſequatur te ducem.
Brachia, itemque pedes, vt quali eſt corpore, ſic quo
Animo indicia erunt maxima.

De ſeipſo amare deliberanti. XXXI

Volo, imò nolo amare: conſulo te Deus,
Vtrum decentius mihi: tenax nimis
Inopia nuſquam vnquam eſſe amandum vellicat
Aurem: ſed vt amem, Spes iubet contrà: meas
Hæc commouet vires, meique ſuſcitat
Potentiam, atque fortitudinem ingeny.
Vicunque ſit: Spe diues, & pauperrimus,
Bonis, amabo. Tu mihi faue Deus.

TRIBILONO. Connubium Elegiacum. XXXII

Carminis vna placet ſpecies tibi: nẽpe Elegũ vnũ.
Quærenti cauſſam dic Tribilone mihi.
Scilicet Hexametrum dicis ſuper eſſe maritum
Suppoſitum vxorem Pentametrum eſſe putas.
Intereáq́ ſtudes Elegum componere carmen
Te Hexametro, atq́ tua coniuge Pentametro.
Hoc Tribilone modo Veneris te eſt eſſe Poëtam:
Hac Elegum carmen cui ratione placet.

XXX CVPPINO. XXXIII

Quòd Cuppine mihi domum, tapetas,
Quòd menſam, tripodas, ſcyphos, Cubile,

Et

Et quicquid ſimilem decet maritum,
Qui poſt gaudia prima manè ſurgens,
Vxorem iubeat valere longum,
Tu promittis ad vnam, eámque primam
Lucem: qua fuero nouus maritus.
Viuo: tale alijs parato munus.

MERCERETIO, Aenigma amoris graphicum. XXXIIII

Negotioſus, & ocioſus es ſimul:
Nodum tibi hunc vis ſoluier?
Heus Mercereti adi, & roga Diogenem,
Quæ amoris eſt finitio?
Dicet tribus ve, quattuor ve verbulis.
Adire non vis? audias.
Eſt ocioſorum negotium: vagus,
Et impotens Amor. Tenes?

Cuidam Poëtæ impudenti. Ἀντίδωρον XXXV

A Cotyde Leonem accipit,
Qui Cotydi dat Pardalin.
Tu das iambulos mihi.
Iambulos ego do tibi:
Qui te ſalutant hoc modo.
Es innocens, culpa cares,
Parco tibi. aſt in poſterum
Sagacius odora: & Vale.

Digitized by Google

E. CLOPPOTIO In ASSONENSIVM nebulonum irriſiones,& nequitias. XXXVI

Quî fit,vt hanc doctis vacuam videamus amicis
Et vatibus noſtram Aſſonam?
Vndiq; Cloppoti Nebulonibus illa redundat
Et vndiq; irriſoribus.
Hos illi fugiunt,quantum ſunt ipſa laborum,
Et arduarum maxima
Præmia curarum:laudari,& dicier hîc eſt:
Non riſiones peſſimæ.

CVPPINO. XXXVII

Quinquagena tuo debes Cuppine Poëtæ:
Non cauſſam ignoras:ſed nec eam rogitas.
Euge agedũ,hos numeros potis es numerare? recuſas,
Nec numeras,nec vis vtier his numeris.
Ille tuos numeros confundet:durius & te
Innumeris numeris opprimet ille ſuis.
Tum Cuppine homini cupies numeraſſe Poëtæ
Pro quinquagenis innumeros numeris.

De ſeipſo. Amor cautiſsimos fallit. XXXVIII

Næ ego dolis techniſq;,quibus amantibus
Opus eſt, dum amant adeò ambulo
Onuſtus vſq;,vſq; & grauis,vt ipſe artifex
Horum vel architectus:vt
In his redemptor dicier primarius,
Et nominarier queam.

Nihilominus in Amore ſum eluſus miſer.
Noctes, diéſq; langueo.

Gallicæ quidam Elegiæ ſuæ ſubſcripſerat. ad MECOENATEM. XXXIX

Magnæ quem Curæ, quàm magna negotia vexant
O prime Mecœnas mihi.
Si iocularis homo iocularia carmina luſi,
Non te puto mirarier.
Me fecit iocularem hominem, iocularia Maius
Donauit atq; carmina.
Hoc ſatis eſt, tibi ſi riſum moueant, faciántq;.
Omni ſapit quis tempore?

RHAMNVSIAE In Auarum. XL

Quem nimis in magnos nummorum tollis aceruos:
Quem ad ſumma ingentum culmina ducis opum.
An non venit eò ridens, flens hinc vt abiret?
Quinetiam vt lapſu præcipiti rueret?
Verte tuam mihi, verte rotā Rhamnuſia verte,
Expectata dies venit, & hora ſonat.
Seruiat æternos in paupertate Decembres,
Inter opes liber qui nequit eſſe ſuas.

Mariti iocus ſuper moleſta vxoris garrulitate. XLI

Curia conuenit, & conſcriptos audio Patres
Dura per areſtum claudere iura ſuum.
Nullus ſit geminas qui vxores non ſibi ducat,

(Præco ait) aut grauiter qui lachrymabit, erit.
Parcite, non ego ſum, qui vxorum ferre duarum
Garrula me dicam poſſe duo capita.
Quin cum vna hac reliqua quã cogar viuere vita,
Vt non formidem verbera, malo crucem.

PRAELANO. XLII

Ergo Valentinæ valeant Prælane Dolanæ,
Dum me vocat Valentia,
Doctis illa viris, formoſis illa puellis
Multum valens Valentia.
Illuc te mecum alliciunt Palláſque, Venúſque.
Non vis venire illuc? Vale.
Cum tenera Fauſto, & fœlici in amore Puella
Dum te reuiſam (inquam) Vale.

Ad amicos ſodales. XLIII

Menſa ſodalitium parit optima mater Amorem:
Atq; eadem ſanctam nutrit Amicitiam.
Huic vos (ô Socij) vos mecum accumbite menſæ:
Tu puer Herculeo vina refunde Scypho.
Naſcetur noſtris Amor inter pocula fibris.
Sentitis, quod iam ſentio? viuit Amor.

De vera Amicitia. XLIIII

Syncerum genitore Deo concepit Amorem
Virtus, & medio baiulat hunc vtero.
Naſcitur hic tandem: fouet hunc matérq;, patérq;:
Nutrit, alit mater: nutrit, alitque pater.

Non ergo vtilitas ſynceri eſt mater Amoris:
Huius deinde patrem quis putat eſſe lucrum?
Hoc verũ eſt: Dominũ à pedibus venerãtur Amorẽ:
Hinc famula vtilitas, mancipiũ inde Lucrũ.

Moroſos infœliciter amantes. XLV

Fœlici amore qui vtitur fœliciter,
Illo quaſi ebrius Deo,
Nihil malis mouebitur rumoribus,
Dum plus ſatis ſibi placet.
At ille dura qui dolet de Cypride,
Si tu os parum diduxeris
Magnas, ſui planè inſcius, pugnas dabit.
O huius herniam grauem.

Amicitiæ Virtus comes. XLVI

Eſt in ſynceris (noſtrum ſic vulgus) amicis
Tum nolle idem, tum velle idem:
Sed nil turpe habuit cum pulchro crimen Amore
Negotij quicquam vſpiam:
Tum quod Amor comite illuſtri Virtute triumphet,
Duce maximo viuat Deo:
Tum quòd crimen habet ſocium, nutrítque ſodalem.
Triſtis Satellitem ſtygos.

In Falcam, de communi bono dolentem. XLVII

Nulla reponendo vinària cella Falerno
Sufficit, eſſe ſatis dolia nulla queunt.

Id reualeſcenti maleſanus Falca Popello
Inuidet: & iuſtos hinc negat eſſe Deos.
Tornata aſsiduo meruit tormenta labore
Falca, ſuos ſequitur ſi ſua pœna reos.
Quin vt vulturios euitet ſaxa, rotáſq;
Illudet miſero iuſtius vrna ſeni.

In ſeipſum. Credulitas Neophitõn iniure. XLVIII

Qui mihi conſultus iuris, Doctórq; videbar
Quo iura verè primum amo,
Dicundi iuris tantùm eſſe æſtate ſecunda
Licentiam duxi mihi.
Tertius imminuit præſumptum Autumnus honorem,
Et fio Baccalaureus:
At mihi quæ inſtat hyēs quarta ecquid iuris habebit?
Nihil: quid hoc? Ero nihil.

Tempore, quod rebus honeſtis impendendum. charius nihil. XLIX

Viuit homo octoginta (haud plus comumniter) annis:
Ex quibus ille decem in menſa, potuq;, ciboq;,
Ac totidem ludo, viginti inſumere ſomno
Dicitur, atq; nouem, & ſeptem puerilibus armis
Nil operæ faciens, dein morbis quattuor. Ergo
Qua ſtudeat Muſis, ſtudeat quia rebus honeſtis,
Illi quarta datur totius portio vitæ.
O tempus: ſub Sole tuis quid charius Horis?

In Edictum ſuper radenda Barba. L

Magnanimorũ eſt primum ornamentũ ipſa Virorum
Barba: viri nos hac ſola differre videmur
Fœmineo à ſexu: Deus & Natura dederunt
Hanc ideo nobis. Iam verò (vt tempore res, &
Omnia mutantur) Rex, & fortuna iubent nos
Fœmineos raſa vultus aſſumere barba.
Cur ita? Non omnem Edicti cauſſam illa papyrus
Exprimit: Eſt aliud, quàm quod ſit ſola voluntas.

Blatteroni. LI

Dum me tuis petulantius
Ineptijs, dum me tua
Mordacius lingua impetis:
Vis ſcire quid ſit quod facis?
Hoc nempe quod tardus ſolet,
Dum Aſinus rudit: quantumlibet
HIN HA efferat, penetrat tamen
Vſque ad polos nunquam, aut Deos.

De FERRAERIO. LII

Ferreus à Ferro Ferrærius ille, & ab ære
Pol bene nomen habet:
Vt cui cor ferro, cuique os ſit durius ære:
Experiare hominem:
Rurſus ſcin' nomen quàm bellè hoc conuenit illi?
Ferreus æra cupit.

Non æquo, non ille bono, lachrymiſq; mouetur,
Non prece, ſed precio.

De MEVIO etiam poſt bonorum auctionem diuite. LIII

Meuius impatiens dum creditor omnia Meui
Bona debitoris publica (vt fit) venderet,
Inſonti excepit bene lex conſulta Priapo
Et concubinam, & ex ea omnes liberos.
Hi ſunt vel quouis melior poſſeſſio rure:
Bonum illa mobile eſt, & amplum, & elegans.
Ergo & adhuc ſatis, atque ſuper ſibi Meuius hic eſt
Diues, nec amplius timebit Meuium.

Iocus in CANONISTAM. LIIII

Multi Pontificum Canonas, Decretáq; Patrum
Plurima ab auditu principium capiunt.
Quidam inde eſt, qui Pontificum, Patrúmq; fuiſſe
Latè protenſas colligit auriculas.
Comprobet hic ſimili ratione pari argumento
Oblongas Paulo Pontifici eſſe manus.
Et Canoniſta bonus tota dicetur in vrbe:
Dicam: hîc eſt ſacros, qui bene ſcit Canonas.

Amicis venatoribus conuiuialis venatio. LV.

Retia rumpamus, caſſes rumpamus Amici,
Nulla moloſſorum ſit deniq; nulla Laconum
Cura: nec vlla aliqua quiſquam configere ſylua

Audeat

Audeat aut ceruos, aut apros: imperat hæc Rex,
Rex cui parendũ eſt: ſed nil prohibétve, iubétve
Ille meo gladio: media configere menſa
Qui ceruos, & apros, breuiter genus omne ferarum
Poßit: Fortuna huc ſi quid tranſmittat Amici.

Amico ſcholaſtico. LVI

Quod maſculinum fœmininum concipit,
Et id quidem Iuris ſecundum regulas,
Legéſq; Ciuilis: mihi nã tu hoc nimis
Refers? Puellam comprimis, quæ filium
Ex te parit. iam dico ſæpe, & ſæpius
Tibi, & quidem Iuris ſecundum reguas
Legéſq; naturaleis è re publica,
Quod fœmininum maſculinum concipit.

In Cauſsidicum ſummæ aſtutiæ virum. LVII

Annoſa eſt quædam mihi pridem cognita Vulpes:
Qua nulla in terris beſtia cauta magis.
Non laqueis capitur, non caßibus, atq; moloßis:
Cautè adeò has, illas præuidet inſidias.
Quî queat ergo capi? prætentis vndiq; donis,
Hanc capies, ſi tu tendere dona potes.
Sic erit, hæc veteri contraria fabula verbo:
Vulpes dona capit, quo laqueo capitur.

C. IVLIO. Honorum ambitio. LVIII

Quos ſibi conſcriptos habet inclyta Curia Patres,
Dum patrios verè ſuſpicor eſſe Deos:

Si cupio tandem horum claro inſcribier albo,
Vis dicam, quæ ſit maxima cauſſa mihi?
Huc deſiderij non me ducitve, trahitve
Purpurei fœlix ille coloris honor:
Sed tantũ, vt noſtris mediũ oſtẽdã hoſtibus vnguem
Et videam hos pedibus ſtare ſcabella meis.

De ſeipſo famam non periclitanti. LIX

Longa tergo toga ſupremi Scamna Senatus:
Et mea nulli homini vendo patrocinia.
Hinc ego præcipuo multùm contemnor amico:
Hinc mea me nimium duriter vxor habet.
Sed præuiſa meæ non intro pericula famæ,
Nec me imprudenter talibus obijcio.
Quod facio tribus ad ſummum, vel quattuor annis,
Quicquid amicus agat, quicquid & vxor agat.

Amico pauperi. LX

Tu natus Cerere inuita, inuitóq; Lyæo,
Inuita demum natus es & Venere.
Namque Ceres medijs tibi panem è faucibus aufert,
Nulla tibi liber vina Lyæus habet.
Deinde tuos adeò Venus auerſatur amores,
Te eſſe ſuum, vt cupiat nulla Puella virum.
Ergo quid infœlix viuos nos quid facis inter?
Inter nos viuos quid facis? Vmbra vaga es.

Linguæ maledicæ. LXI

Heus Lingua Rana, & Vipera
Tu de omnibus dicis malè:

De te malè omnes audiunt,
Peius loquuntur plurimi.
Si te opprimunt mendacia
Tua: hos, & illos ſubleuat.
Si veritas: an non facis
Opus laborioſius?

C. GROSTETIO Sororio,
Confirmatio rei vxoriæ. LXII

Tam tibi tam frater verbū vxor, quando timori eſt:
Vt quoties illud profero, tu trepides.
Quid facias tibi ſi ducenda eſt protinus Vxor?
Quantus erit timor his oſsibus ille tuis?
Non eſt, crede mihi, res Vxor tam mala, tamq́
Fortis, quàm fortem forte, malamq́ putas.
Si minimo pulſes digito, cadet illa retrorſum:
Quàm poteris medio vincere mox digito.

Io. GIRARDOTO. LXIII

Nomen Girardotus tibi eſt:
C. Littera accedat tuo
Si nomini, tuum tibi
Nomen quod ipſe is es, feret,
Eriſque Girardoctus mihi:
Et vltimæ illæ Syllabæ,
Quas plus me habebis, efferent
Quàm ſis Girardo doctior.

Iocus in Vxores. LXIIII

Næ qui cum pueris equitas in arundine longa,
Iam nuptiarum expers adhuc,
Tu te ſcire putas, nullo uxor ſubdita fræno
Cuius modi ſit beſtia?
Vnius aſcende uxoris ventrémq; humeróſq;,
Quæ non putaſti ſenties:
Dicere te melius poſſum mala quid ſiet uxor:
Equito feram annis iam tribus.

Io. AGNO BEGATIO, Nihil nouum probari. LXV

Si quid noui Agne facis, caue
Dicas tuum: nam nemo erit,
Qui laudet: & ſi vel Maro
Non poßit elegantius
Aut dicere, aut deſcribere.
Tanto odio vocabulum
Noui laborare audio.
Tam liuor in viuis ſolet
Nimis, nimíſq; paſcier,

Amico Poëtæ clariſſ. LXVI

Eſſe meas quas tu ſcripſiſti carmine laudes,
Tua ſunt quidem mendacia:
Quod ſi vis verum mihi dicere, dic ea de te,
Quæ dixeras de me mihi:
In me quod ſi illa eſſe cupis, vel forſitan illa
In me eſſe perſuaſum ipſe habes.

Hic

Hîc meus hîc vehementer amor laudauit vtrumq;
Vt culpet alterum tam abeſt.

BRVSQVETO Regio,& factitio Scurræ. LXVII

Quod bene ſtultitiam ſimulans, tibi proſpicis ipſi,
Cuidam ſtulticia celebris Bruſquete videris:
Ille ſed eſt ſtulto mihi ſtultior ille Corebo.
Quod ſi quoſq; homines nullo diſcrimine ſtultos
Eſſe putat, propriumq; hominis ſtulteſcere dicat,
Nec iurare velit ſe ſe, vel dicere poßit
Vſquam vnquam ſapientem, te denominet, & me
Stultos: ſtulticia quos dudum vicerit ipſe.

Lectori. LXVIII

Lauda meo de carmine
Me: vel tace; aut quid aptius
Emitte lector protinus.
Laudare, amicus ſi mihi es;
Tacere, ſis niſi garrulus,
Si doctior me, ſcribere
Me doctius certe potes.
Quorſum ergo triſtis auferat
Te liuor in calumnias?

Suſpitioſo AVLO Purgatio. LXIX

Conijcis Aule meum, reputas, diciſq; Caballum
Depaſci paleas ſuſpicioſe tuas.
Conijcis Aule meos, reputas, diciſq; iuuencos

Traxiſſe in fundo nuper aratra tuo.
Parce autem: ipſa domi quæ ſunt, ea fœna ſatis ſunt
Vni, qui meus eſt, qui meus vnus, equo.
Quin & mando meæ potius mea ſemina terræ,
Ne quid te crucies ſuſpicione mala.

Mendacium omnium maximum. LX

Mendacijs certant Sodales quattuor:
Primus peribunt (inquit) hominum ſpiritus:
Alter Deum negat: negátq; Tertius
Se vbi eſſet eſſe: irrumpit vltimus, atque ait,
Sunt vera, quæ dixiſtis omnes omnia.
Mendacium autem horũ omniũ ecquod maximum:
Si quid potes, ſi quid vales mendacijs
Homo ipſe mendax tu reſoluito hic mihi.

D. CLAVDIO à RVPEFORTI Domino à PLOVOTIO. LXXI

Sola Genethlia, aut doctrina, aut denique Virtus
Iudice me non eſt integra Nobilitas.
Quòd ſi tres vno iungantur corpore dotes,
Omnino vnum illud nobile corpus erit.
O Geneſis tua, Doctrina ô tua: & ô tua Virtus.
Quo triplici ornatum ſtemmate corpus habes.
Hinc inter Proceres forti te in rupe repono
Et te præcipuo dico ſedere loco.

In aliquot improbos apud ASSONAM Viros. LXXII

Lydi improbi, hos AEgyptij
Sequuntur (vt prouerbium
Habet) ſecundi: Tertij
Cares deinde prodeunt:
Quartus quibus datur locus?
Quibus niſi Aſſonienſibus?
Ex his tamen demo bonos
Quos criminari non velim,
At hi quidem ſunt pauculi,
Pars improborum maior eſt.

In SYRVM virginum corruptorem. LXXIII

Crimen adulterij Syrus capitale reclamat,
Et tam execrandum iudicat eſſe ſcelus:
Hic idem ſtuprum Syrus laudabile crimen
Tam putat, aut ſaltem tam putat eſſe leue:
Septem vt Parthenicas malit ſtupraſſe puellas,
Vnius vxorem quàm violaſſe viri:
Nimirum malit, quam porta, intrare feneſtra:
Tam quæ ſunt stricti dogmata iuris amat.

Inimico Ex PAVLO ad Ro.cap. 12. LXXIIII

Si te fames, ſi te ſitis
Torquet tibi cibum tibi,
Potum miniſtro ſedulò.
Næ dum hoc facio, totum oppleo

Tuum caput carbonibus
Ignis? manet vox hæc meis
Aeternùm in his præcordijs:
Nolim à bono vinci, malum
Sed vincere in bono velim.

D. P. A Sancto TANTO Præſidi Prudentiſſ. Clariſſ. LXXV

Inter conſcriptos voluit Burgundia Patres
Te ſummo, primo ſtare, ſedere loco.
Ire ſed ad ſeſe fœlix te Francia iuſſit:
Et tibi Burgundos deſere (dixit) agros.
Ecce adeò toto tibi fama enaſcitur orbe,
Vt penetrare etiam ſydera poſſe putem.
Et certè à ſancto Tanto cognomine Præſes
Si tu ſis ſanctus, tu quoq; Tantus eris.

L. MAVRITIO Amuletum Amoris. LXXLI

Satis ſuperq; Furetiæ
Amore langues Mauriti,
Vis te videre liberum
Graui moleſtia, aliger
Qua te hactenus torſit Deus?
Dic velle te: te gaudia
Statim ſequentur: quæ tuum
Quæ ſpiritum reddent tibi:
Et te nouem Sororibus,

CASSIODORO. LXXVII

Aprilis tu piſciculos qui menſis ineſcas:
Qui Maio Cuculos menſe ſubinde capis.
Qui nigræ volucrum noctis nocturnus es auceps:
Qui ceruos medio fallis, apróſq; die.
Quæ uis cunque tua demum qui ligna ſecuri
Præcipuo in ſyluis iure ſecare potes.
Stemma nouum, noua deinde tibi iam inſignia finge:
Es ſiquidem Dominus Caſsiodore nouus.

PIGNETIO, De nocturna Gynæciorum frequentatione pro patrio, Burgundiorum more. LXXVIII

Qui te vocat Lychnobion,
Tanquam Sibylla verus eſt.
Edis, bibis, meijs, cacas,
Ludis, iocaris, baſias,
Puellularúmq; ſupprimis
Sororiantes mammulas,
Facíſque ea ad Lychnum omnia.
Quis te Lychnobium neget?

MELIBOEO. De xenijs iudicialibus. LXXIX

A populo quoties ego libera munera ſumo:
Mecum quaſi malum ſit hoc expoſtulas.
Deinde quid intendunt (rogitas) qui munera mittũt,
Quid quæſitant, deliberant, iubent, volunt.
Neu verò hic fias Martinus presbyter, & ſis:
Interroganti túque tibi reſpondeas.

Sic Melibœe tuo breuiter reſpondeo voto:
Bonus bono ſtomachus cibo haud corrumpitur.

H. Svssannaeo LXXX

In noſtris nuper cum tu regionibus eſſes,
Inq; equitare tua coniuge viſus homo es.
Nil de me audiſti: quid id eſt? te non ego vidi:
Aut tu ſurdus eras: aut ego cæcus eram.
Hoc doleat tecum tua Suſſannæe Thalia:
Et mecum toties eſſe, loquiq; velit.
Hoc dolui, mecumq; meæ doluère Camœnæ:
Intueri quæ te (ſis vbicunq;) volent.

D. Benigno à Verna in ſupr. Diuionen. Curia Conſiliario Atææ D. LXXXI

Suſpicor, & verum eſt magnũ illũ Antæa Gygatem
Proprium ab Atæa nomen habere tua:
Ille hanc ſi ſemper potuiſſet tangere terram:
Herculeas poterat non timuiſſe manus.
Hæc, eademq; tibi dum ſe coniungit, & vnit,
Non metuit Franci ſceptra, minaſq; Iouis.
In promptu ratio eſt, & prompta eſt deniq; cauſſa:
Antæi mater, filia Verna tua eſt.

Simplici minimúmque aſtuto homini. LXXXII

Cætera magnæ hominum doctrinæ animalia fallunt.
Mente tene hoc, poſthac decipiere minus.

Ad VORANVM. Paupertatem incorruptam, eſſe fœlicitatem. LXXXIII

Quid me fœlicem toties, totieſq; beatum
Vorane dicis, cantitas, iactas, facis?
Contra, infœlicem toties, totieſq; miſellum
Vorane quid te clamitas, gemis, putas?
Si quia ego pauper nullo corrumpor ab auro:
Ea ipſa mihi demum bona eſt fœlicitas.
Si quia tu diues multo corrumperis auro:
Ea tibi demum miſeriæ ſunt malæ.

Bonum Omen conuiuale. LXXXIIII

Præpete quid Volucri hic opus eſt, aut oſcine nobis?
Nunc priſci valeat temporis augurium.
Eſt præſens melius ſeſe offert cœna parata
Cum perdice, capis. Ergo bonis auibus.

Homini vindictæ ſitienti. LXXXV

Me fecit iræ filium
Natura: vindictæ facit
Tua te Megera filium.
Si non mea ira efferbuit,
Tantiſper à me tu caue,
Vindicta nuſquam autem tua
Quieſcit: omni tempore
Timebo te, fugax timet
Vt mus Catum, ac Ouis Lupum.

Doctos, & ſtudioſos contemni. LXXXVI

Qui ſapiunt, hodie ſunt nullo in honore Poëtæ:
Præmia Doctrinæ dedecus, atque dolor.
Qui bene agunt, hodie ſunt nullo in honore Prophetæ:
Præmia Virtutis dedecus, atque dolor.
Intereà tamen & cælos, & Sydera ſpecto:
Mox etiam Nimbos cerno, ſequorque Notos:
Quid facias? nos fata regunt, nos fata gubernant:
Aſt aliud poſt hæc tempora tempus erit.

D. Io. BATALO in Diuionenſ. Curia Conſiliario. LXXXV.

Cauſsidicos ſtellas, violenta tonitrua lites,
Deinde ſuos ſummos, qui dicunt iura, Planetas.
Curia habet, celſum tam bellè imitatur Olympum.
Batale qui magnus gentili nomine Mars es,
Prudentique animo Saturnus, deinde diſerta
Mercurius lingua, venerando Iuppiter ore,
Blanditijs Venus, & facie pulcherrima Phœbe,
Sol breuiter medio qui diceris eſſe theatro,
Hoc ſatis eſt, ego ſtella tua ſi luce coruſcem.

D. G. Galthero in eadem Diuionenſ. Curia CONSILIARIO. LXXXVIII

Dicebam Galthere tibi iuuenilibus annis,
Dum res futuras plurimùm prædicerem,
Vt cum Sydereis Iudex in ſedibus eſſes,
Et nos videres hoc eſſe purgatorio:

Et

Noſtrarum ne tu miſerè miſerarum animarum
Vſquam vſpiam immemor ſederes, viueres.
Quare ſi de aliqua vacua ſit mentio ſede:
De quo loqui tu debeas, ſatis tenes.

De D. Barpt. Anvlo
Amoris Symbolum. LXXXIX

Eſt quidam pulcher gemma, pulcherrimus auro,
Amabilis multum Anulus:
Quem magnus fecit Faber, & mihi donat Amicus,
Faber Deus, amicus Deus.
Ille meos digitos nunquam non Anulus ornat,
Mirúmque me hilarat in modum.
Et (quod præcipuum eſt) nullo conſumitur vſu
Omni hinc die vti eo volo.

D. Philippo Chabotaeo
clariſſ. in Francia
Thalaſsiarcho. XC

Quis Chabotæe modo es? Francis Neptunus in vndis
Tu quali dignus coniuge? Tethi mea.
Tene ſuis adeò impetijt fortuna ſagittis,
Obrutus vt propè ſis fluctibus ipſe tuis?
Ab Ioue næ demum cum Iunone, & Cæſare Tethis
Implorauit opem? præſtitit ille operam.
Mox ſuper antiquos in aquis emergis honores:
Fortuna vt nolit, nolit vt Inuidia.

Votum anathematicum. XCI

Nos leuibus pennis volitabimus aëra, ſi nos
Dædalus alatos fecerit arte viros.
Dura in ſaxa iterum vertemur, Deucalion ſi,
Si velit antiquum Pyrrha videre Chaos.
Aſt hoc ignauo, & peruerſo Dædale ſeclo
Nolim te precibus ſollicitare meis.
Sed tu Deucalion mihi, tu mihi Pyrrha fauete:
Et facite hoc mutum tempore me lapidem.

Amico præcipuo. XCII

Hæc mea quotquot habet tenebroſos Aſſona Vappas
Meis iambis cœperam perſtringere.
Acclamas: adeo tua ne eſt oblita ſui mens
Girarde, vt odioſa ſit tibi Patria?
Reclamo: Ecquot habet præclaros Aſſona Ciues,
Quos laudibus non efferam vſq; ad ſydera?
Vndiq; veridicus nequeo non eſſe Poeta
Præ veritate & hac, & illac perfluo.

In eos, qui togatis viris maledicunt. XCIII

Conſcripti Patres ſtatuunt ſua iura Planetæ:
Inter quos magno Sol ſplendet lumine Præſes.
Stellas Cauſsidicos: errantes eſſe cometas
Audio Pragmaticos, repetita tonitrua lites.
Hos ergo, atque illos, qui dicunt eſſe tyrannos
Totius populi, totius deniq; mundi

Harpyias, nimium os in cælum in ſydera ponunt:
Et nimis ignorant pigri ſarraca Bootæ.

Amico non vſquequaque conſtanti. XCIIII

Quid tantiſper amas tuum Girardum,
Dum ſeruit tibi, dum vides, & audis?
An tu tam procul ex tuo fidelem
Propulſas animo impudens amicum,
Quàm longe eſt oculis remotus? At quid
Syncerum, & ſtabilem putas Amorem?
Næ coniunctio mentium bonarum eſt?
Quas quis vel gelidum videns Bootèn
Diſiungat locus? ô tuam ergo mentem.

In Eunuchum. XCV

Eunuchus inuidet malus Tenebrio
Mihi: caret pilis miſer, quibus ſit os
Illi decorum, qui ſient & teſtium,
Et mentulæ indices: mihi hæret in genis
Formoſa ab omni parte barba: quæ virum
Me mentulatum prædicat, quæ mentulæ
Hanc longitudinem, imò magnitudinem
Bellè intuentibus Puellis indicat.
Hinc inuidet Tenebrio, atque hinc inuidet.

Spe fretus amare deliberat. XCVI

Me amare paupertas vetat,
Contrà, me amare Spes iubet.
Summum vtraq; in me ius habet.

Sed quæ potentior Dea,
Oſtendat hîc potentiam
In me ſuam, & eam hîc comprobet.
Iam me ecce Paupertas fugit,
Et ſpes mihi ſola adſidet.
Ego ergo amabo protinus.

PETRARCHAE XCVII

De ſtudijs Petrarcha meis ſi ſcire aliquid vis.
Ignauum, Pigrum, Piger, ignauúſq; Cupido
Me facit: hinc vanas exerceo ſæpe choreas:
Sæpe vagabundus totam diſcurro per vrbem:
Et quia ſæpe datur mihi res, tempúſque, locúſque,
Sæpe meam vnà ipſis cum nummis ludo crumenam
His ſtudijs, ſtudijs inquam, his irretior, atque
Delector: mecúmq; alij quicunque Poëtæ.
Næ autem dum hæc facio, ſtudeo bellè, egregiéq;?

In poſtridianū pridianæ crapulæ ieiuniū. XCVIII

Vir deditus ventri, & gulæ,
Qui peius ac ieiunia
Nil odit, aut minus facit,
Quem (quæſo) Quadrageſimæ
Diem libenter tranſigit
Ieiunio, abſtinentia?
Non magnus ille Veneris eſt,
Non ſanctus ille Sabbati eſt:
Sed triſtis eſt Cinerum Dies.

De D. Cl. Lotharingo clariſſ. ab Aumala Duce, & prudentiſſ. in Burgundia Prorege. XCIX

Extremum hunc, volui bellè inſignire libellum
Clara gemma aliqua, nomine claro aliquo.
Ecce mihi ſubitò accurrit, dixítque Thalia,
Gemma nicans, præſtans Aumala nomen erit:
Ergo meum illuſtret quātū queat Aumala carmen,
Et me ad ſe (ſi quid me velit) ille vocet.
Ecce ſimul poſſum miles, ſimul eſſe Poëta:
Dextra mea & calamo gaudet, & enſe manus.

PHOEBO. C

Aſſonico quædam viuit mala Beſtia campo:
Quæ quoſcunq; nouos circunſpicit eſſe Poëtas,
Quantumcunq; poteſt exercet, eóſque moleſtat
Flammiuoma lingua, naſuto denique naſo:
Vt reliquos taceam, prima qua nocte Poëta
Prodeo, continuo me Beſtia dente momordit.
Iam quid agam? doctas niſi me vis linquere Muſas
Phœbe veni, vindéxque tuo ſuccurre Poëtæ:
Atque nouum Pythona tuis interfice telis.

EPIGRAMMATΩN
QVARTAE CENTVRIAE
FINIS.

IOANNIS GIRARDI DIVIONENSIS APVD ASSONAM DICASTAE

EPIGRAMMATΩN Centuria quinta.

MACLOVAEO POMPONIO QVINTO CENTVRIONI.

SAPIENTIAM, & mathemata
Cum nos doceret Iulius,
(Pomponi amice idem & vetus
Commilito) tum tota eras
Tam effuſus in me pectore,
Vt adhuc putem, quod audeas
Et ſanguinem, & vitam tuam
Pro me (ſi opus ſit) fundere:
At eſt opus nunc. En tibi
Claro duci committitur
Hæc turba quinta, & vltima.

De

De Scipſo. Alluſio ad controuerſam Homeri patriam. 11

Inter ſeptem vrbes cuius ſit ciuis Homerus
Lis fuit, & dubio Iudice pendet adhuc.
Sic ſibi tota ſuum me vendicat Aſſona ciuem:
Ciuem me eſſe ſuum Diuio diues ait.
Illa Abauos, Proauos generauit: Auumq́; Patrēq́;
In medio genuit mater amica ſinu.
Hic me vitales verò produxit in auras,
Atq; mihi ſanctum chriſma, ſidémq́; dedit.
Sum vtrius? in propria ſic cauſſa iudico Iudex:
Aſſonienſis eram, Diuionenſis ero.

Ad Francicum Piælium 1111

Anulus ille tuus, imò meus, imò vtriuſque
Pro patre te charo (Francice) Iure tenet.
Cui Pius Aelius affini pietate fuiſti:
Vnde Pialius es nomine, réque pari.
Cùm foret errabundus, inops, ſtultus, iuueniſq́;
Conſilium ille tuum ſenſit, & auxilium.
Ergo immortalis per mē tibi gratia ab ipſo.
Noſter enim per te eſt Anulus incolumis.

Patri ſuo Elpidicon. 1111

Quos Pater è turpi ſubductos audio lintre
Auxiliiſq́; tuis, diuitiiſq́; tuis,
Vt vidêre tuos paulùm decreſcere nummos,
Te mox, atque tuam deſeruere domum.

Quod formoſa mihi ſeruit in omnibus,
Et deſiderijs præcipuis meis
Finem Villea fecerit,
Quod Fortuna fidem ſeruat (amica vt eſt)
Falcæo eximio, hic læticiam date:
Et pulſate ſolùm compoſito pede
Mecum. Primus ego ambulo.

De Muliere, & Equo, Beſtijs venalitijs. VII

Iu omnibus pulcherrimæ, & laudabiles
Hæ beſtiæ duæ Mulier & Equus veneunt.
Re cæterùm omni erit doloſus venditor,
Præterquàm in his ſolis duabus beſtijs
Harum altera eſt, quæ venditur facto precio
Denarijs decem & tribus, eáque venditur,
Sic, vt reuendi neutiquam queat: Altera
Vendatur vt centum aureis, & amplius,
Reuendi ea illa quidem queat, quanti poteſt.
At conſtet vtra pluris hæc, an altera,
Emas vtramq; beſtiam, & certò ſcies.

In Medicum auarum. VIII

Aegrotans animi Medicus languebat auari
Nec ſibi Pæonia ex arte ferebat opem.
Arguit hunc quidam. Næ valde incurius es tu
Cui cura alterius: nec tibi cura tui?

Huic Medicus. Moriar. gratis non curo libenter.
Pro me curato quis mihi det precium?

De temporis calamitate. IX

Triſtior ora fames miſeros nos pluribus annis
Angore preſsit ciuitas
Nulla erat immunis, nullum quoq; corpus in orbe
Crudeli inacceſſum harpyiæ
Acceſsit telis circundata peſtis, & arcu,
Vnum obuium quemq; impetijt.
Quod ſi ſe iungat ſocijs Bellona duabus
Noſtræ imminens Burgundiæ,
Maxima mortis erit toto myrmecia mundo,
Erunt malæ vndiq; miſeriæ.

N. Borbonio Poetae. X

Carminibus, nugiſque tuis, ſalibúſq;, iociſque
Sum Borboni doctiſsime
Pulchram in formoſo complexus corpore mentem
Speculo quaſi quodam meo.
Tunc & apud me ſum tibi talia verba locutus,
Tibi qualia loquor hic iterum.
Si mihi conſuetudine, colloquijſque liceret
Frui tuis mi Borboni,
Nullibi terrarum, quàm vbi tu ſis viuere poſſem
Cùm ſuauius, tum gratius.

De Seipſo. Suſpiriorum fontes. XI

Qui identidem ſuſpiria
Ducit profundo à pectore,
Curas homo graues habet:
Vel altius apud ſe dolet:
Vel forſitan in amoribus
Nullas videt faciles vias.
Curis abundo pluribus:
Me multiplex torquet dolor:
Spernit Puella me mea.
Hoc eſt, quod hic ſuſpiro ego.

M. IVNIO Hybernis rigoribus. XII

Quid te iam velit hic tuus Girardus,
Audi: depereant ſuas Puellas
Illi, quos Deus ingenij, atque mentis
Priuat dimidio: & modo faceſſat
Tanti prima mali comes voluptas:
Huius me focus, ignis, atque flamma
Plus certe calefecit, ac volebam.
Lignis. Iuni alium mihi para ignem:
Aedes dum propero ad tuas recinctus
Non lumbos rigidos Amoris œſtro,
Sed lumbos rigidos gelu, atque vento.

Super belli apparatibus
anno. 1542. XII

Quanta mouere ferus toruo Mars prælia vultu
Cœpit, volebam ſcribere.

Sanguineum at calamũ mihi Muſarũ abſtulit vna
Quæ odit Thalia triſtia.
Iuſſit, & vt verſus facerem, quibus ipſe Cupido,
Atque ipſa ſplendeſcat Venus.
Quid vis? non mihi fas eſt numen tendere contra:
Illi lubens obtempero.
Triſtia qui ſapiens eſt nunquàm triſtibus addit:
Quiſquis dolet, quærat iocos.
Intereà vnum aliquid ſi auſim tibi dicere, dicam
Quod finis eſt belli dubius.

H. GIRARDO patrueli.
De Legibus, & armis. XIIII

Certa quibus feriam ſtrepitantes arma ſophiſtas,
Suades capeſſam Cæſaris.
Cæſaris arma olim fuerant me iudice leges,
Pax, Spes, Fides, Clementia.
Cæſaris arma modo gladijq́ue, haſtæq́ue cruentæ,
Et alia quæ huius ſunt modi.
Hæc, non illa cupis tu me arma capeſſere? non hæc,
At illa frater forſitan.
Vtraque conueniunt: illis obtundere ſtultos,
At his malos potero viros.

Pollicitatori ſummo. XV

Oſtende percito fame
Panem Cani, nec illi habe,

Aut

Aut porrigas: at interim
Tuos tuere tu pedes,
Is immemor dum abiuerit.
Promittis aureos mihi
Monteſ, eoſq; ipſo indice
Monſtras, caue autem ſi dare
Illos mihi non eſt tibi
Deliberatio, ne ego
Mordens Canis ſim protinus,
Et ſentias dentes meos.

AVRVM SANGVIS, & VITA. XVI

Vnde hoc, vt fuluo quanto minus impleor auro,
Hoc mage magno emptis impleo me dapibus?
Quî fit item, vt fuluo quanto magis impleor auro,
Hoc minus oppiparis impleo me dapibus?
Huc, illúcve potens mea me Natura vocauit
Pro varia ſortis conditione mea.
Hoc fit natura, querulam quod ſemper in aluum
Immittat, nummis qui caret, & loculi.
Hoc fit natura, facili ieiunia ventre
Vt ferat is, magnas qui ſedet inter opes.
O aurum triplici capſa, clauiq;, ſeráq;
Seruandum? ſanguis, vita, ſalus hominum.

IOSEPHO De amore indiſſolubili. XVII

Si Veneris miſtes ille optimus optime Ioſeph

Ille moræ impatiens ecquid contenditis?(inquit)
Vos perdant crepitus: mox crepat, atque cacat.
Sic vbi ventris onus ſoluit, ceſſere dolores.
O medina potens liquit & ille thorum.
Plenámq; arripuit lotio, merdáq; matellam,
Conſultatores fudit & in medicos.
Fortiter hoc(dixit)facio: quo ſcilicet iſti
Hos morbos melius quam o oleant, ſapiant.

Io. QVADRATO Tædium vrbis. xx

Aſſonici alliciunt pueros pinnacula templi.
Ad eáque Iuuenes muſsitant:
Non alio torquent oculos, alióue reflectunt:
Noſtrorum in ore id omnium eſt.
Nos verò miſeros numero ſi ponimur illo,
Iniquius fiet nihil.
Nam qui nos fructus? quænam nos gaudia poſſunt
Hic allegare commodè?
Nulla nos peius, quàm hac viuere poſſumus vrbe
Quadrate: ſed fatum eſt potens.

SERENO De Subdolo quodam. xxi

Dum te vale extremum ſororibus nouem
Dixiſſe dicunt vndique,
Dum deſides hic Aſſonæ ocioſior,
Dum garris, vſque & luſitas,
Bonas Girarde quid tot horas, tot bonos

Annos inaniter teris?
Hæc auribus quædam meis lingua intonat
Liuore lingua turgida.
Non me ſagacem fallit ea vulpecula:
Odoror ego ſagacius.
Abſentiam Serene amat meam: meam
Autem odit hanc præſentiam.

Veneris ad Girardum Proſopopœia. XXII

Vis dem conſilium tibi Girarde
Flagranti ſuper hoc tuo tam amore?
Vix hæc eſſe ſalent ſimul (videre eſt)
Maieſtas, & Amor. Tua eſt Puella
Diues, tu ſed inops, vide quid audes.
At ſpera, ſiquidem tuam Puellam
Dixi: fors tua erit: quid iſtud eſt fors?
Illa (inquam) tua erit, (cale) Caleta.
Hoc quod polliceor ratum manebit,
Qam te deſpiciam, mei profecto
Aeneæ potius preces recuſo:
Illi mater ego, Venus tibi ſum.

PERIANDRO De ardore Alex,
Literarum, & Veneris. XXIII

Alea, Pierides (Periander) deinde Puella:
Ecquid id eſt? triplici ſiccine amore cales?
Qui nimium ſtringit, minimũ ille amplectitur (aiũt)
Quid

Quid facis? hiſne putas te tribus eſſe ſatis?
Inter ſynceros eſt Alea peſtis amicos:
Dic illi extremum (ſi ſapis) ergo vale.
Pieridúmque graues paulum intermitte ...
Vna placere tuæ ſit tibi cura animæ.
Hæc anima illa tua eſt formoſa, & honeſta Puella:
Quæ tibi (ſi quid vis ludere), ludus erit.
Hæc anima illa tua eſt formoſa, & honeſta Puella:
Quæ tibi pierias poſſidet vxor opes.

CORTESIO perpetuum domi latenti. XXIIII

Noctua tu non es Curteſi: non es hyrundo:
Alauda non, non Carduo.
Appares nunquàm, nullus te nocte videre,
Videre nec die poteſt.
Ecquid in acceſſo mihi dic te incumbere tecto
Tam ſolitarium iuuat?
Paſſer es, errani plumis, roſtróq; videmus
Te adhuc carere hoc tempore.
Errani, non es, ſed eris poſt funera paſſer:
Quæ tu facis opera indicant.
Hoc Samius mecum vates prædicere poßit,
Mentirier niſi velit.

RODETIO Perſeuerantia obtinet. XXV

Vidiſti teneram vidiſti quando Puellam
Rodeti, & allocutus es,

Et mammas teneræ tractaſti quãdo Puellæ,
Veniſti & uſquead oſcula:
Si non concubitus, thalami patuere, thorique
Amoris ultima linea:
Tu Venerem reuerere Deam: ſta deniq; firmus,
Et miſta ad id perſtrenuè.
His quem porto humeris remouebo Cupidinis arcum,
Niſi breui attingas ſcopum.

De ſua miſeria, & miſeriæ remedio. XXVI

Qui uolet excelſis miſerum uidiſſe ſub aſtris,
Me uideat, miſerum uiderit ille uirum.
Et miſer eſt capitis uertex, miſer & mihi uenter:
Tam fractus curis uiuit uterque ſuis.
Sunt miſeri mihi teſticuli, miſer ipſe Priapus:
Hunc adeò, atque illos undique frigus habet.
Vóſq; manus miſere miſeras uigil impedit Argus!
Magna mea ad furiam ſcribere uota meam.
Vóſque pedes miſeri, miſeri autem intrate cubile,
Quò qui peruenit, deſiit eſſe miſer.

PETRO PRAELANO Diſſuaſio ludi. XXVII

Conſumpſiſſe tuam pecuniam omnem
Non contentus, & his amice factus
Ipſis fabula, cui tuam crumenam
Emunxere ſuo dolo, ſua arte,
Si Prælane tuos libros, tuáſq;
Veſtes ludis, ut impudens es, heus tu,

Ne

Ne expectato meum fauorem,
Aut patrocinium: modeſtius te
Colluſiſſe tuis foret puellis:
Hæ ſunt, hæ tibi ſunt nouem Sorores:
His colludere ſi potes, iuuabit
Vafros deſeruiſſe ludiones.

VILLEAE ſuæ. Aeſchrologon honeſtum. XXVIII

In promptu mihi gutta, gutta multum
Quantumuis calido efficax calori
Sedando: Eſt calidus tibi focellus:
Spargenda eſt calido tuo focello
Ipſa hæc gutta mea: hoc facis, Poëta
Fiam Villea, mox Dea inde fies.
Gutta eſt ſermo meus mihi modeſtus:
Aurem dico tuam tuum focellum.
Quare autem alloquijs tuis, tuáq;
Conſuetudine me carere cogis?

BERNARDO, & nos cedamus amori. XXIX

Me iam Aſſonam cogunt Deus aliger,
Et Cypridis præclara potentia.
Hu quo modo mollis homo negem
Perpetuo obſequier? repugnas?
Bernarde, libertas valeat tua.
Durum capeſſis ſeruitium, moræ
Tanta nimis multùm impatiens: ego

Intereà attigero ſcopum ipſum:
Atque his meis ſic ſemper amoribus.
Subſeruiens (Eſt & Venus, & Puer
Mecum) redibo ad vos ter, & amplius
Fortiter illa anima oſculata.

PASQVILLO ARGO. XXX

Téq; tuámq; vicem lubet ò Paſquillè dolere:
Qui meus hac vna eſt à ratione dolor.
Quemdam poſtpoſito ſupereſſe pudore Poëtam
Audio, qui nimium te irreuerenter habet.
Si velit hic aliquod vulgo committere carmen,
Illud carmen ait protinus eſſe tuum.
Stultum hominem, ignarũq; virũ, inſipidũq; Poëtã?
Si verum ſcribit, ſi quoq; vera canit:
Cur ſe aſſertorem veri prohibere recuſat?
Verum eſt gratum homini, gratius imò Deo.
Si falſum ſcribit, dignum dico eſſe Poëtam,
Qui Paſquille tuam paſcat, agátque bouem.

P. SORORIO apud Belnam Canonico, Paraclesis ſuper Spe fruſtrata. XXXI

Frater domi ploras? ſatius potes
Monſtrare fortunæ medium tuum
Vnguem, & laqueum mandare: contra
Tendere numina vis Deorum?

Frater

Frater Deorum numina factitant,
Quæ non putaſſes: rurſum etiam tibi
Quæ tu putaſſes euenire
Poſſe, negant: ſiquidem Dei ſunt.
Speraſſe certè magnanimi viri eſt.
Quòd ſi ipſa contingant bona, ſpe bonum eſt:
Duplex bonum eſt: ſi non, iuuabit
Gaudia de ſpe habuiſſe inani.

De Seipſo. Fractus ex calamitate animus. XXXII

Si tanta hæc celare mea infortunia poſſem,
Meas & ærumnas graues.
Me non Aeneas, Agamennon, Hector, Achilles,
Non magnus ille me Hercules,
Non me eſſet Sāſon, quiſquā ve hominū ve Deū ve
Audentior, nec fortior.
At quia non aliter celo infortunia, fedas
Turpis nates ac Simia:
Diffugitans noſtris (vt quem pauor occupat) agris
Quicunque ſit Lepuſculus
Audacis mentis me plus habet, atque potentis
Animi, & potentis ſpiritus.

H. GIRARDO Patrueli. Conditionum collatio. XXXIII

Dum re ſemper habet ſub luce Lutetia frater
Hîc me ſub tenebris Aſſona ſemper habet.

Tu non mutares tua cunctis otia gazis:
Huc ego, nunc illuc irrequietus agor.
Vni dum Dominæ properas ſeruire Mineruæ:
Téq; vocat famulum Theiologia ſuum,
Sum varijs ab Amore modis ab amore Puellæ
Affectus, ſtolidum ſeruio ſeruitium,
Ergo ſi tibi vis fœlicem viuere vitam,
Viues contentus conditione tua:
Si cupio reliquos traducere leniter annos,
Non ero contentus conditione mea.

Iocus in ſcurram prima à nuptijs nocte patrem. XXXIIII

Quidam connubio ſibi bellam Scurra Puellam
Iunxit heri, factus qui pater eſt hodie.
Ex quo ſollicitus fabrorum adit ille tabernas,
Et cunas centum comparat, inde redit.
Ecquid id eſſet, erat, qui tunc quæſiuit amicus:
Vxor fœcunda eſt (inquit) amice mea.
Quolibet illa die grauida demittet ab aluo
Infantem, vt cœpit, ſi pede pergat eo.
Et centum cunæ centum ſatis eſſe diebus
Poſſunt, ne toties cogar adire fabros.

Iocus in Hoſpitem. XXXV

Soluere vos, aut hac fas eſt exire feneſtra,
(Quattuor hoſpitibus durior hoſpes ait).

Ex

Ex illis vnus Iuriſconſultus, & alter
Has leges ſocios edocuere ſuos.
Alternatiuis næ debitor eligit? aiunt
Et magis eſt facilis quæ ſit aperta via?
Conſilium placuit; dictam mora nulla feneſtram
Aſcendunt, ſubita mox abiere fuga.
Hoſpes litem infert: multûm certatur vtrinque:
Iudex iudicium (quiſquis es) ede tuum.

A. MERCARIO. Strena. XXXVI

Iucundæ lætis auibus rediere Calendæ:
Ianus adeſt, anni principiúmque noui.
Iam nunc vicinum vicinus, amicus amicum
Fœlici donat munere, ſtrena aliqua.
Tu mihi vicino vicinus, amicus amico:
Quid tibi vis de me, muneribúſque meis?
Carmen: (carminibus Dij gaudent) carmen habeto:
Nil aliud pauper quando poëta poteſt.
Hoc ego perpetuam tibi carmine dono ſalutem:
Hoc tibi perpetuos carmine dono iocos.

BARDETO Optio ſtudij, vel Amoris. XXXVII

Me ad ſe docta rapit Bardete Valentia, mecum
Téque vocat: mecum viſne venire? veni.
Optima apud Muſas nos parte hærebimus vna:
Sorbentes vno turbida iura ſcypho.
Si te militia nolit laxare Cupido,

Perge, nefas contrà tendere: miles ama.
Huius & in caſtris quantumlibet æra merere,
Donec ſis meritam dignus habere rudem.
Scribe autem intereà quid, agat valeátq; Caleta:
Et quid in hac Venus, & Gratia iuris habent.
Scribe, ſed imprimis fallaci an pendeo in aura:
An fruſtra tacita me face torret Amor.

MVSAE. XXXVIII

Dic mihi Muſa virum, qui fari tempore nouit:
Et qui non nouit, Dic mihi Muſa virum.
Dic mihi Muſa virum, qui ſit doctúſq; bonúſq;:
Qui malus, indoctus, Dic mihi Muſa virum.
Dic mihi Muſa virum, qui ſit lux, qui ſit Apollo,
Qui nox, qui Pluto, Dic mihi Muſa virum.
Quid mea muſa times? quid habes mea muſa timoris
Aſſonienſis homo eſt: Aſſonienſis homo eſt.
Illius ede mihi nomen, mihi nomen & huius:
Huius non audes: illius ánne potes?

In fœminas clamoſas, & malas.
Ex græ. PLANVD. XXXIX

Iratum pelagus multo, varióq; furore
Attollitur in altum æthera:
Præcipitata ruunt in magnum flumina murmur:
Ignes crepant, Venti boant.
Ingenti tonitru Paupertas concutit audax,
Tenáxq;

Tenáxque quos rapit viros.
Quantũcunque moleſta hæc ſint, & dura, & acerba,
At hæc tamen, quin omnia,
Omnia acerba quibus lachrymoſa hæc vallis abũdat
Vallis miſeriarum omnium,
Stulticia exuperat mala fœmina, fœmina gaudens
Ineptijs, clamoribus.

OTHONI Hoſpiti. Tres conuiuæ. XL

Huc tuus huc redijt, (quo nullus amicior) Hoſpes,
Idem fælici cras abiturus aue.
An tua laudari tanto cupit hoſpite menſa?
An paſci mage vis illius ex tripode?
Ad te iſtuc conuiua in equis venio, atque quadrigis:
Ad me tu niſi mox huc venis, imò volas.
Sed ſunt nulla tuo conuiuia læta Girardo,
Sint ea Lamberto ſi caritura ſuo.
Tres nodo veluti Charites conſtringimur vno,
Tres ſimus: trino gratia multa choro.

In MISANTHROPON calamitatibus gaudentem, & fertilitati indolentem. XLI

Frigore inaudito naſcentes torruit vuas
Iratus vſque Iuppiter:
Indolui, dixique pijs malè velle Poëtis
Summum Iouem, & reliquos Deos.
Viuifluus modò cuncta latex per præla redundat:

Creſcens putes miraculum.
Eſt qui dura Ioui ſpreto conuitia cælo
Facit Μισάνθρωπος κακός.
Vſque adeò non ſemper habes ipſi huicq;, mihiq;
Placere magne Iuppiter.

PRINCIPIBVS, Super creditorum acerbitate. XLII

Heus Principes, duodecim
Tabulæ inopem crudeliter
Quæ debitorem diſſecant:
Aut Iura, mores publici,
Qui carceribus illum miſerè
Et opprimunt, & enecant,
Nimis mihi nimis diſplicent.
Qui Galliam habuit mos bonus,
Idem & vetus probabitur
Nimis mihi, cuiq; & bono:
Quo creditores debita
Petant ſibi poſt funera.

Super PRAGMATICA Sanctione abrogata. XLIII

Priſcorum illa quidẽ ſanctiſsima dogmata Patrum
Quæ placuere, eadem diſplicuiſſe vides.
Imperioſa potens ſua Tempus regna gubernat:
Tempus habet geminos ſub ditione polos.
Vult, nõ vult, detrectat, habet, probat, ĩprobat, et mox

Aedificat, quod mox diruit, odit, amat.
Quo quicunque vti patienter tempore nolit:
Polypi & ingenium neſcit habere vafri,
Ille Gygantæo cœlum, ſuperoſq; tumultu,
Et taratantareo territat ære Iouem.

De ſeipſo, cogitante POLYMNIVM. XLIIII

Huc vos ad me hilari Charites accurrite ſaltu:
Cum candore ioci, cúmq; lepore ſales.
Huc comitata tuo fœlix Cytherea Puello,
Libertás propera, ſimplicitáſq; veni.
Huc omnes ad me Domina cum Pallade Muſæ:
Linquimus ingratas, effugimúſq; domos.
Euolues tantæ vexilla Polymnia turmæ,
Ipſe Polymniacos cogito quando lares.
Illic me pridem expectat Fortuna, cupitq;:
Præeo, directas ingrediórq; vias.

De ſeipſo HVGARDO, & GVYTO. XLV

Deſinite ô noſtri tandem celebrare Poëtæ
Aeſonidem, Mopſum: Theſea, Pyrithoum.
At vos Hugardum, ſimul & laudate Girardum,
Sic tamen vt Guyto non ſine vtrunque ſuo.
Illos nimirum ſi multus iunxit amicos,
Iunxit comparibus multus amor numeris.
Hos autem magnus ſynceros iunxit amicos,
Imparibus vinxit magnus Amor numeris.

Par numerus quàm impar veri minus obdit amoris:
Verus amor verè eſt trinus, & vnus amor.

SOPHISTAE. XLVI

Me pingis proprio, fingiſq; Sophiſta colore,
Nummorum cupidum cùm facis, atque alium:
Sed quem alium Veneris comitē Veneriſq; catellum:
Annuero, ſi tu venter es, atque volas.
Audio te infami tumefactum flaminè ventrem
Nequitia ſartum tectum eum, & Inuidia.
Ergo vola, annuero: potes autem: aduerte, docebo,
Qua bene, qua bellè, qua ratione voles:
A cruce constricto pende vel ab arbore collo,
Si facis, & pendes, annuo, namq; volas.

PANAETIO In quendam Gymnaſiarcham. XLVII

Clamitat eſſe ſuæ Primas mala tædia naris
Hoc tua Panæti gaudia gymnaſium.
Iuſſus abire aliò pueriles vendere fumos,
Eruit & clauos, eruit atque ſeras.
Quin niſi verſuto catus aufugiſſet honore,
Nam poterat cupidas præterijſſe manus.
Fit memor ouorum quæ liquerat ille duorum,
Quæſitum ſtadijs à tribus oua redit.
Nate vir inuita, inuita Vir nate Minerua,
Reddita ſi tibi ſunt (res valet) oua, Vale.

In Saulum. De Seipſo, HVGARDO, & RODETIO. XLVIII

Vnus tres (ſuperi Dij rident) coruus olores
Inceſſit, querulis inſequiturq; ſonis.
Priſtina fortè dolet primæ præconia formæ,
Dum ſe nigranti conſpicit eſſe pede.
Quòd ſi vnde hæc illi diſpendia, ſcire laboras,
Nequitia hæc illi, garrulitáſq; facit.
At ſi Phœbe tuæ pergit nocuiſſe cohorti,
Iratum ſibi te ſentiat eſſe Deum.
Quin niſi muteſcat, ceſſet, longúmq; quieſcat,
Detractam ploret turpia damna cutem.

Amicis. De ſua Patientia. XLIX

En mea venalis Patientia proſtat Amici:
Eam bona vendam fide.
Cur ita? quod variè (Populo vel iudice) læſa eſt:
Nummis emetur quot? tribus.
Vile rei tantæ precium. Sed vt illius eſſe
Loco nouus queat furor.
Vt dem vel gratis, nullus tamen hanc velit: heu me
Quonam hîc ego vtar conſule?
Vno, qui mihi me toties commendat Ieſu,
Qui dat mihi patientiam hanc:
A nebulone viro quod ſi hîc offendor Amici,
Me (nam Deus vult) reprimo.

Contra nos magnos olim, & adhuc Aſinos.

De Seipſo, & MAVRA. LIII

Improba fallacis deluſus ad oſcula Mauræ
Dixi puellam, & virginem.
Huic proſcindendæ adſcriptus pro tempore glebæ
Vel ſeruus hæc ad limina,
In nugis ſeptem in ſalibus bis quinque Decembres
Vixi bene, atque alacriter.
Verùm hac vt iacto me conditione beatum,
Et ordinarium puto,
Irrides inopem locuples fortuna popellum:
Hîc me vicarium pudet.

Iocus de LAIDE meretrice. LIIII

Eſt quidam ingreſſus feruentia balnea tonſor
Sua ſuperbus ambulans nouacula:
[redacted]
Hircina hîc ſtabat barba, hirſutiſque capillis,
Latiſq ue, longiſque auribus, & ore hiſpido:
Qui cùm extraxiſſet rigidam tentigine Linguam,
Impegit miſeras tonſor in auriculas.
Nullum hominem Lais ſolitos admiſit in vſus
Menſes decem: intereſſe petit à Iudice.
Indignum facinus: Lex ô Cornelia dormis?
Audio quid? Veneri iura fauere Deæ.

MARCO MAZERO. LV

Audio, qui dicat Naturæ, atque eſſe Deorum
Te filium, & blanditur ille plus tibi.
Audio, qui dicat, qui appellet, quiq; recantet
Nothum te, & ille omnino mentitur mihi.
Audire eſt alios æterna in ſæcula, qui te
Vt diſputant ſpurium, ita fortaſſe adprobant.
Blandiri nequeo, mentiri neſcio, nolo
Hic diſputare, comprobare nil lubet.
Sisq́ue alijs quodcunque volẽt, quodcũque putabũt,
Eris omni ſeculo Mãzer, Macer.

In Maritum Μισόγυνου LVI

Tua flebili torquetur ægritudine
Vxor tenello delicatior hædulo.
Heus iure debes ſumptibus medicum tuis
Vocare: nec repetes quod huic impenderis.
Si cæterum ſumptus facis pro funere,
Data actione repetere illico potes.
Næ iuris hæc eſt conſtitutio, tibi
Iniqua: qui males trium tria funera
Curare coniugum, idque pecunijs tuis,
Quàm vnius aliquam, vt vis leuem, ægritudinem?

De Seipſo, & libidinoſa muliere, Iocus. LVII

Heſterna Veneris formoſam nocte Catellam
Læſi: diem dixit mihi.
Iudex ſedit Amor magno, ornatóq; cubili:
Multa tremebam audacia.

Illa ſibi fieri petulanti voce petiuit
Aequum quod eſſet, & bonum.
Accenſa in manibus reflexo poplite teda
In me fuit ſententia.
Perſolui, feciq; ſatis ſolemniter illi
Aequum quod eſſet, & bonum.
Extra ius eadem ſine iure expoſtulat à me:
An debeam ſed quæſtio eſt.

De quindecim Diuionenſ. Cauſidicis amicis. LVIII

Diuionenſes ad cauſas ter quinq; vocati
Viuunt, viri in ſuis graues ſubſellijs,
Qui ſibi commiſſas tam bellè, támq; diſertè
Lites agunt, tractántque controuerſias,
Vt penitus nullam reuolutis ter quater annis
Dederint ſuis moleſtiam clientibus.
O fortunatos, ô terq;, quaterq; beatos
Ter quinque Cauſidicos meos: vos viuite,
Viuite vos: veſtram quis vobis inuidet vnam
Fœlicitatem hanc, & beatitudinem?

D. PHILIPPO GROSTETIO Socero. LIX

Qui ſua, quique ſuos, & ſe deuouerat vni
Rei gerendæ publicæ:
Cuius virtutes populus cognouit, & artes
Annis ter, aut quater decem.

Vita malorum hominum calumnias malas:
Omniáq; hæc, ſummum quod ſe conſcendere cælum
Hac poſſe facilè exiſtimet recta via.
Vt non ſit verbi diuini neſcius huius
Bene erit bonis: eſt ille Diuinetius.

De Scipſo recens nato OMEN. LXII

Me mea dum grauida Genitrix eduxit ab aluo
Aduenere ſtatim tres, mea fata, Deæ.
Ingreſſa eſt rutilum melior Natura cubile:
Qui cum intraſſe comes dicitur alma Venus.
Cæca ſequuta Dea eſt longo ſatis interuallo
Exacuens iras in mea damna ſuas.
Me Natura leui, & procero corpore fecit,
Et formoſa dedit brachia, & ora mihi.
Me Venus arciferi donauit cingulo Amoris,
Sic vt nulla meas ſpernat amica preces.
At Fortuna meæ ſuſpendit ſaxa ſiniſtræ
Paupertatis onus: pauperie ecce premor.
Iam pone tuam, tuus hic Fortuna Poeta:
Quem ſola ex omni parte beare potes.

Fœminas ex arca formoſas amari. LXIII

Vtcunque ſint deformia ora fœminæ
Formoſæ in arca diuiti:
Amantur omnes hoc auaro ſeculo:
Procis petuntur omnibus.

Et quæ mihi vſpiam fuit formoſior,
Et gratior formoſitas?
Os, ventrem, & ipſum animum mihi ſatius puto
Pecunia, quàm corporis
Solos bono fragili oculos, hac corporis
Formoſitate paſcere.

SOPHISTAE. LXIIII

Nummos amo, quid colligis?
Parcum, atque auarum me, nego
Sophiſta conſequentiam:
Amo villeam, quid colligis?
Libidinoſum me: nego
Sophiſta conſequentiam.
Et conſeneſces ah miſer
Sophiſta meandris in his,
Tuiſq; gyris, antequàm
Tam abſurdè inepta comprobes.

VALONI, Congeries virtutum. LXV

Sceuæ animus incorruptior:
In iure Montholonij
Profunditas, ſtudium, labor:
Thomæ ſagax peritia:
Cotterij eloquentia:
Taborotij promptiſſimus
Cauſsis agendis ſpiritus:

Vni

Vni hæc tibi inſint ſi omnia,
Diuiſa quæ ſunt pluribus
Primum aduocatum, & maximum
In Francia, in Burgundia
Te iure dixero mi Valon.

De Seipſo, & vxore dotata. LXVI.

Non adeò formoſa mihi dum ducitur Vxor,
Sed cui ſint gemmæ, iugera, item loculi.
Si rogitas, de me tota quid in vrbe feratur:
Aiunt me digitis nubere, non oculis.
Nubo equidem digitis, magnam dum ſupputo dotem
Coniugis, ingenitam nempe pudicitiam,
Et dum præcipuum bellè contemplor honorem,
Qui mihi de vigili coniuge ſemper erit.
Næ veris verè eſt oculis me nubere? nubo
Non oculis equidem corporis, aſt animi.

De CATHARINA filia Prognoſis. LXVII

Nympharum (fateor) Charitúmq; nouémq; Sororũ,
Nulla mihi viſa eſt: cognita nulla Dea eſt.
At quantum noſtros ſublimius audio vates
Dixiſſe, & chartis exhibuiſſe ſuis.
O mea tu læto dum te contemplor ocello,
Et video faciem dum Catharina tuam:
Mox in te Nymphas, Charitéſque, nouemq; Sorores,
Et reliquas bellè creſcere dico Deas.

Sed ne erres, fortaſſe mihi de te hoc dedit vni
O mea præclarum filia iudicium
Hic pius affectus: quo non maiórque, priórq;
Eſt alius certe, nempe Paternus amor.

FABVLA in ænigmate. LXVIII

Cœperat antiquos nimiùm compeſcere fluctus,
Cœperat & lentas ducere riuus aquas.
Hinc noſter caruit campus redolentibus herbis,
Noſtraq; prata ſuas non habuere roſas.
Vidit Ouis: facinus gemino bis fleuit ocello:
Bis flentem riſit proxima Morus ouem.
Ridenti acclamant duo Vulpes vnus Aſellus,
Vt ridere, mori ſic quoq; More potes.
Quiſquis es Ataij iuras qui in verba magiſtri:
Et qui diuinas, dicite vos, quid id eſt?

BARRATIO elegantiori. LXIX

Ardentem Deus aliger
Nuſquàm lampada cor fundet in hoc meum,
Quando iratus adhuc me
Iſtos carminibus molliculos viros,
Qui curant ſibi maximè
Barbas compoſitas togas
Perſtringo varijs modis:
Inter quos mihi tu viuis, & ambulas,
O Barrate. Ideo modò

Te bellum Veneris rideo militem,
Et ſum perpetuo tuam
Riſurus teneram, & molliculam cutem.

Amico non amico. LXX

Si quis ſuis vnquam fuit quicquam hoſtibus
Supplex, amicis contumax,
(Pompeius indicauit eſſe vt Tullium,
Cùm dixit, I tu ad Cæſarem,
Et me timebis amplius:) quod ſentio,
Quod ſentio (inquam) certè is es,
Qui me iocis, dicterijs, & id genus
Balbutijs turbas nimis.
Tenebrioni autem vni, eiq; liuido
Homuncioni in omnibus
Vis obſequi: pro quo cuti non parceres,
Nec differas etiam mori.
Quòd ſi ſapis: tibi ſalutem ex hoſtibus
Quære, at require, qui te amant.

Puellæ. Allegoricum telum. LXXI

Puella ſaxis durior,
Me non amas? volo mori
Miſerrimus finis meæ
Vitæ laqueus erit mihi:
Aut ab arce præceps decidam
In puteum vel Sagonam:

Non ſic fit. At mori lubet
Telo, manu quod attero:
Cui dum incubo præcordijs,
Etiam tuis infigam, ut hîc
Mecum ſimul mortem oppetas:
Vindicta de te una hæc mihi eſt.
Age incubo, infigo ſimul,
Puella ſaxis durior.

Votum Poëtæ. LXXII.

Quid reputas lepidum inter dulcia vina Poëtam
Poſcere, & in votis continuare ſuis?
Non tyrias veſtes poſcit, virideſq; Smaragdos,
Diuitias Crœſi, diuitiaſve Midæ.
Nil dominos Reges curat, gentémq; togatam:
Plutonis ſpernit, ſpernit & arma Iouis.
Vt quocunque nouos Septembri menſe racemos,
Et tractet manibus, ſupprimat & pedibus.
Vtque ſuo cantet maturas tempore meſſes.
Audeat & Veneri dicere: viue Venus.
Deniq; continuos ut centum gaudeat annos:
Extremum mors ut vita ſit illi alia.
Hæ lepido curæ, hæc lepido ſunt vota Poëtæ:
Dic mihi ſi poſſunt his meliora dari?

I. Tribilono Aduerſarijs reſiſtendum. LXXIII.

Portat, alit, nutrit, ditat, fouet, ornat, & armat

Aſſona neſcio quos non homines homines.
At tales mecum populares effugite ô vos,
Nimirum ſtolidos, barbarieq; rudes.
Tam nihil hi claris peiúſque, priuſq; Poëtis
Oderunt, toto Pieridumque choro,
Vt me iterum turbent te iterum Tribilone moleſtent
Garrulitate ſua, nequitiáq; ſua.
Macte ſed hîc animo, murus quoq; ferreus eſto:
Hîc ſum macte animo, murus ahenus ero.
Scazontas clypeos, gladios portamus Iambos:
Hoc modo in armatos quis mouet arma viros?

FORTVNAE Interminatio. LXXIIII

O te ferocem beſtiam, cæcam Deam
Rides Girardum ſiccine?
Inuiſus is nimis nouem eſt Sororibus,
Inuiſus atque Palladi,
Hinc viuit adeò triſtis in anguſtijs
Vt nomen ignoret ſuum.
Tu ſola facis hoc: nullus eſt qui te Deus
Quæ te adiunet nulla eſt Dea,
Verùm hoc quid eſt? exhauſtus argento vndique,
Exhauſtus auro eſt deniq;.
Iuro Deos: ſi durat hic riſus tuus
Duos dies adhuc: ego te.

Iambis ſuis. LXXV

Non amplius veſtro ocio imponam, mei
Sed vos Iambi ego ſinam
Quieſcere vſque: vos modò hîc mihi ſemel,
Et ad vltimum ferociam,
Veſtri tumultus omnium, veſtri omnium
Iras, truces & impetus
Homuncionis in impudentiam vnius,
Ignauiam, vecordiam,
Superbiam, & ſtultiſsimas ineptias
Augete, & hic effundite:
Vt quo impudens, vecors, ſuperbum etiam magis,
Magiſq; ſit ineptum nihil.
Virtutem amatis, Palladiſque Virgines
Mihi obſequimini hîc ſedulò.

Iocus in Cucullos duos. LXXVI

Cunctas miſerat Henricus per vrbes
Princeps, qui ſibi aues ſtatim referret.
Viuunt ſub ſuperis duo viri aſtris
Ille, atque hîc adeò boni, pijque vt
Vxores videant: patiq; poſsint
Mœchas, & veluti ſuos amicos
Mœchos excipiant. & hunc, & illum
(Ne te plus nimio morer) facetus
Riſu non ſine Principi miniſter,
(Ride quiſquis es) obtulit, deditque:

Mox

Mox præſto iubet euolare: parent,
Sumptíſque ex Venere, & pudore plumis
Terris, atque mari altius volârunt.
Hinc riſus varius, iocuſq; obortus.

Condiſcipulis Ad literarum ſtudia exhortatio. LXXVII

Turbidus horriſonis diuerberat Aeolus alis
Aëra, dum pluuias colligit, atque niues.
Depoſuere ſuos & Phagus, & Vimus honores:
Deciduis colles ingemuere comis.
At Laurus ſummo Muſarum ſacra Patrono,
Laurus Pierij gloria, laúſque chori,
Frigoris, atque hyemis patiens ſua pondera baccas
Extendit, medijs iactat & in folijs.
Nos noſtram Pueri Laurum Iuueneſq; ſequamur,
Et pluuijs vngues, & niuibus laqueos.
Quiſque ſui quin ingenij viridaria pandat,
Venditet & ſtudij dulcia poma ſui.

Iocus de Marito, & Vxore. LXXVIII

Marite mi marite mi,
Iniuſtus es nimis mihi:
Qui quòd querari de me habes
Nihil, nihilq; ue de meis
Illis miniſterijs, quod hic
Expoſtules: qui non capis

Summi voluntatem Dei,
Dum quæ patras per me impedit.
Clamabat hæc uxor viro,
Cùm vapularet fortiter.
Aſina(inquit ille)næ ad ſuum
Balaam ſimilibus eſt ſonis
Locuta? quòd ſi etiam plagas
Inferre non vis me amplius,
Modò me Angelus aliquis increpet.

Ad GVLIELM. GIRARDVM, fratrem
PARAENESIS peregrini ſtudij. LXXIX

Mollibus in plumis ſapiens, patrióq; cubili
Rarum virtuti iudicat eſſe locum.
Et certum eſt: primos quòd ſi tu tranſigis annos
In patria non ſit delicioſa licet,
Atque hîc naſutæ tolerans dicteria plebis
Deliteas tacito, deſideáſq; foco,
Virtutem maria, & varias quæ eremigat vrbes
Obſcura poteris, quî reperiſſe domo?
Facundi fuit hanc amor irrequietus Vlyßis
Aſſequier: ſocio quæris Vlyſſe frui?
Sirenum blandos imprimis effuge cantus:
Quos ſi tu clauſa præteris aure, ſapis.
Deinde tibi neu te formoſæ carmina Circes
Eripiant, (frater) mòxq; deinque vide.

Orate

Oratori indocto,& inſipienti. LXXX

Orationem maximam
Et verba dixiſti omnia
Magnis ſuper rebus,ſuper
Sapientia vt verè queam
Magnis tuum rebus caput
Exhauſtum,inanitum,& vacuum
Omni quidem Sapientia,
Verè queam (inquam) dicere.
Orare poſthac deſine:
Arare tu magis potes.

Blatteroni. LXXXI

O metamorphoſeon,ſubitas noua corpora formas
Quæ pica eſt nobis,talpa aliquando fuit.
O metamorphoſeon,ſubitas noua corpora formas
Eſt Capra,quæ nobis pica aliquando fuit.
Prouocat hæc petulans Capra fortè ad prælia Taurũ,
Tam noua tam pungunt cornua,támq; calent.
Campum intrant pugiles,breuiter certatur vtrinq;,
Bos victor mugit,Capráq; victa fugit.
Qui tua mentiris ſtolido mendacia vulgo
Blattero reſpice me,Blattero reſpice te.
An non hæc de te,non hæc quoque fabula de me
Dicitur?hoc(rurſus ſis niſi talpa) vides.

Io. BORTHONI, De hoſtibus ſuis. LXXXII

Quæris quos habeam ex miſeris mortalibus hoſtes,
Fugiámq; naturaliter?
Accipe mi Bortho, verbis tibi dico duobus
Hoſtes mihi eſſe maximè:
Qui duras doctis auertunt cantibus aures:
Qui Apollinem, & Muſas fugiunt:
Intereà tamen inter ſe communiter omnes
Omnes ſibi artes arrogant.
Hæc inuiſa Deis ſtirps, ſtirps inuiſa Deabus,
Cui quæſo homini amari poteſt?

D. S. BELLINO Polymnienſi Canonico, Hilaritas. LXXXII I

Clarum ô diem hunc: hunc ô triumphalem diem
In craſtinum qui nil reſeruat, omnia
Sed qui vorat, tam verus hic eſt Pamphagus.
Hoc hoc Ceres, Lyæus atque Gratiæ
Bibent apud me, & explicabunt deniq;
Suas choreas: ille feſtiuus Deus
Priapus interim ſuos dabit iocos,
Riſumq; nobis commouebit plurimum.
Belline prætermitte paulùm hæc ardua
Negotia, & mox ad me veni. Vis gratius,
Quàm cum Deabus & Dijs conuiuium?

GRINODO. LXXXIII

Muſa Polymniacas vt amica Polyhymnia ſedes

Te

Te voluit dextris vſque venire auibus.
Et Grinode ſibi ciues gratantur, & vrbi:
Vt quibus & lumen, Phœbus & eſſe potes.
En tibi ridentem multus puer arrigit aurem,
Te mirantur anus, ſuſpiciuntq́ſenes.
Hic tibi colloquio occurrit, complexibus ille:
Hic digitos, hilarem porrigit ille manum.
Ecquid ego? ne vnus reſupino reſtito ventre?
Et videor Muſas non coluiſſe tuas?
Ecce autem ad te non venio: ſed viſo, ſaluto
Te calamo: grauis eſt péſq́, animúſq́ mihi.
Si vis Pieridas dicam, Charitéſq́ Sorores,
Candide tu fratrem viſe Poëta tuum.

Blatteroni. LXXXV

Quottidiana tibi ſunt pocula, quottidianæ
Tibi ſunt dapes ô Blattero.
Docto cuiq́ viro impura maledicere lingua,
Et quemque ridere optimum.
Pocula ſunt autem (neſcis) hæc plena veneno,
Stomachóq́ difficiles dapes.
Solue tibi dura potus ieiunia glande,
Sitimq́ tuam aqua reprime.
Sic tibi proſpicies tandem, tandémq́ videbis,
Ne te illa, & illæ ſtrangulent.

De quinque puellis Aſſonienſ. eximijs. LXXXVI

Eſt procul à toruæ feritate Leona Leænæ:
Eſt Regnarda ſua ſimplicitate grauis.
Compoſitos cytharæ ad ſonitum bellè exerit artus
Marandeta agiles docta mouere pedes.
Sunt Perreria, & illa ſtatæ Mercaria formæ:
Et nummis plenos vtraq; habet loculos.
Quæris quam vxorē cuperē ex his quinque puellis?
Opta, ſi dicant, hic mihi quinque Patres,
Iam redeant noſtrum Saturni tempora in æuum:
Et mores habeant ſecula noſtra alios:
Atque ambas quibus eſt ſtata forma, & gratia dicā
Me velle vxores has ſimul, atque ſemel.
Sed quia non ſit ita: heus Venus ad me, túque Cupido:
Caßibus hæc fiat præda, vel illa meis.

PICORNOTO. LXXXVII.

Grammaticas claſſes, puerorum denique turbas
Iubes valere plurimum:
Atque beatarum ruis ad cunabula legum,
Animoq; acri, atque hilari aduolas.
Hoc Picornote eſt, tardis, rudibúſque ab Aſellis
Equos adire ſtrennuos.
Aſt vbi tot libros ingentia pondera magni
Capitis vides, & aſpicis:
Protinus ad noſtros curris magno impete ſcribas,
Eámque quam Praxin vocant.

Hoc

Hoc Picornote eſt, tardóſque, rudéſque ad Aſellos
Tranſire equis à ſtrennuis.

De Poëtis, & ſeipſo. LXXXVIII

Omnibus eſt inimica pijs Fortuna Poëtis:
Sunt omnes laceri, ſunt inopes, miſeri.
At cecæ Natura Deæ diſpendia penſat:
Mendicos ſiquidem fecit eos validos.
Gnauiter vſque petunt illi, ſunt vſque petaces:
Alterius non ſum conditionis ego.
Differo id à multis (vt ſunt mea fata) Poëtis
Eſt calamus, ſed non eſt mihi lingua petax.
Erubet hæc: væ duro iſti, ingenitóq; pudori,
Qui toties nocuit, qui mihi ſæpe nocet.
Erubet ille nihil: nimium inde petacior ipſe eſt:
Quoslibet hac Vates vincere parte queo.
Ergo meam meus hic calamus mihi quærere vitam
Occupet: æternum tu mea lingua tace.

In Popinvm Vitilitigatorem. LXXXIX

Buxo pallidius caput Popinus,
Nullis popinis infrequens,
Qui abſtergit digitis ſuis profundas,
Et fœtidas ſuas nates,
Qui planè omnia quæ in virum ſalacem,
Stultúmque poſſunt dicier,
Vincit ſtulticia ſua profectò,

Vincitq; turpidine.
In ius me vocat, & mouet mihi acrem,
Facítq; controuerſiam.
Quod ſi plus ſaperet, vocaret ille
Et me, & Patronum, & Iudicem
Ciuili ore Popinus in popinam:
Vbi non tot eſt nummis opus.

In AVLVM, & eius Hæredes auaros: XC

Turpi noſter opes ſtudio congeſſerat Aulus,
Inuiſus fuerat cui nimium Populus.
Hic moriens ſic eſt hæredem affatus auarum,
Tam timuit ſtygios vmbra videre lacus:
Quæ ſignata mihi ſunt auri pondera multa,
Non mea ſunt: dominis mox ea redde ſuis.
Hoc, vnóq; meam infælicem animam eximo faſce
O hæres, quo onero téq;, tuos humeros.
Hæc, eadémq; ſuis moriens hæredibus Hæres
Dixit, & illi alijs, rurſus & illi alijs.
Finiet & citiùs ſua magnus ſecula Mundus,
Reddita quàm proprijs pondera ſint dominis.
Quin ea qui reddat, nec cui committat habebit
Vltimus, atque illis obrutus vnus erit.

AMICIS DIVIONENSIBVS. XCI

Toties amici dicitis:
Girarde paulùm cogita
Tum ciuibus, tum copia

Rerum

Rerum omnium vrbem indytam
Hanc, Diuionem, vbi potes
Tibi comparare facillimè
Honorem, opes: At deſidem,
Ingloriúmque detinet
Te triſtis Aſſona interim.
Vobis ego reſpondeo:
Mihi Cæſaris notiſsima
Multùm placet ſententia.
Secundum haberet Diuio,
Me verò habet primum Aſſona.

E. Cloppotio Solitudinem malo conſortio potiorem. XCII

Cur tu me toties iſtis clamoribus vrges
Cloppoti, atque oneras, impedis, at grauas?
Nuſquam ſolus habet, qui ſeſe ſubleuet (inquis)
Et amat nihil Natura ſolitarium:
Tum præſens homini Deus eſt homo, ſcilicet hoc eſt,
Nullum hominẽ videas, triſtia cuncta vides
Dulcia fœlicis defraudas tempora vitæ:
Stultam ô tuam Girarde ſolitudinem.
His ego: qui ſocias ſibi fecit, habétque Camœnas,
Quiq; ſibi Phœbum fecit, habet ſocium.
Nunquid deſerta dices hunc viuere terra,
Miſerúmque miſera in ſolitudine degere?

Secum habet ille ſuos præſentia Numina Diuos
Eſt homo ſæpe homini (me mihi teſte) lupus.

Groſſateſtæ Craſſa Minerua interpreti. XCIII

Nouem Sororum illam nouam,
Pulcherrimámq; fabulam
Interpretaris tam malè,
Quàm Groſſateſta es omnium
Rerum bonarum neſcius.
Interpretationem eam
Autem tuam tam candide
Interpretor, quàm ſum omnium
Rerum malarum neſcius.
Et de meo te interprete
Sic interim ſic iudico.
Nuſquàm ſubibis me Hercule
Plutonis impiam domum:
Es nempe totus innocens.

In NANIOTVM Torbinem. XCIIII

Nuper ſanguineo Nebulonem climate vidi
Qui plana facie eſt: qui inflata, & fronte rotunda eſt:
Mobilibus, tremuliſque oculis: qui grandia labra,
Grandia ſub magnis immenſum dentibus ora,
Grandes auriculas, grandem farragine ventrem
Protendit: paruus qui magnos naribus ignes:
Qui paruum naſum, qui paruum denique collum,

X *Vnca*

Vncatáſque manus, talóſque, pedéſque ſuperbos
Semper habet, vult & nos inter ſemper habere.
Vt vidi, hæc mecum tacitus duo carmina dixi.
O hæc, ô cuius ſunt conſcia ſyrmata mentis?
O de ſignatis ſignatum millibus vnum?

Dardanario. XCV

Dum frumenta domi abſcōdis, dum abſcōdis auenas.
Dum piſa emis, dum emis fabas,
Intereáq; tuas oneroſas nauita naues
Componit, Euge quid facis?
Annonam attentas, annonam Dardane vexas.
Impunè verò an hæc feres?
Omnis tartareo Populus te deuouet antro:
Te in ius vocat tota Aſſona.
Quin alta Iudex ſtatuit iam dicere ſede
In te ſuam hanc ſententiam.
Dardane viuis adhuc, nec & interdicitur omnis
Tibi negotiatio:
Publica nam dum te cecidiſſe negotia nolunt,
In publicum te damno opus.

PASQVILLVS Burgundus
Ad Rignerum. XCVI

Tu nitidas veſtes lacera Rignere, tuiq;
Diſrumpe cultum corporis,
Túque tuos duris manibus reſcinde capillos:
Te magnus abſumat dolor.

Deinde miſer furijs agitêre, agitêre Megeris
Modò huc, modò illuc irruens.
Cur ita? non leuis eſt occaſio: mortuus eſto:
Tua iam alterius eſt Margaris.
At ſi de ſtolida Fortuna, & ſtulto Hymenæo
Bellam vltionem quæſitas.
Huc venio, tibi in hoc cupio ſeruire libenter:
Manda mihi negotium.
Prima equidem ſtatuo lectum permeiere nocte
Fututor in quo pruriet:
Idq́ue adeò vt nequeat Veneri indulſiſſe: dolebit:
Nos plurimum ridebimus,

DOCTORI DOLANO. XCVII

Inconſtantem animi te dolor enecat
Doctor? tu cytharam rumpis, & abijcis?
Iucundo celebres duc potius choros:
Huc te Muſa vocat mea.
Infœlix rigidum Phillis adulterum
Deſponſat fragilem, rumpit amor fidem.
Næ tu propterea de ſtabili gradu
Firmum dimoueas pedem?
Ceſſa, deinde vide: ſe tibi Phillides
Plus mille obtulerint: fœmineo grege
Sunt plena vndiq́, ſunt fœmineo grege
Plena inquam omnia: ne time.

De D. BARP. Anulo. XXXXIX

Terra

Terrarum vbi, atque vbi gentium
Nanciſcar Anulum meum,
Cuius lapillus eſt amor.
Simplex, & emicans amor,
Virtute, & efficacia
Qui poßit Anulum Gygis
Superare? Muſa dic mihi,
Terrarum vbi, atque vbi gentium
Nanciſcar Anulum meum?
Dic Muſa: dixit, audio.
Lugdunum adi (inquit) Ciuitas
Quem quæris Anulum tuum;
Ornare qui tuas manus,
Ornare qui te denique
Totum queat, præſto dabit.

In D. HENRICI VALESII FRAN.
Reg. Chriſtianiſſ. inſignia. XCIX

Cuius ſtemma nouum? Aenigmata qualia?
Et cui conueniunt? maximi, & optimi
Sunt Regis: ſuperos qui ſibi habet Deos,
Vt cælum ſua ſydera.
Creſcit prole, viris, diuitijs, mari,
Terris, imperio, Iuſticia, Deo
Vltra, atque vlterius: Quid reliquum putas,
Quàm quod vel pueri vident.

Vt cum Luna ſuum lumine circulum
Implerit properè pleno ea luceat
Cælo, atque has tenebras his adimat locis
Rex Rex Henricus Henricus.

De ſeipſo redeunte à certamine literario.

Dum Pyrrhus rediјt domum ſuperbus
Rebus tam ex animo ſuo peractis,
Poſtquàm ſeſe Aquilam à ſuis vocari
Audit, veſtra Aquilam (inquit) arma veſtra
Me toto faciunt volare cælo.
De certamine litterario illo
Huc fælix venio: meæ Camœnæ
Accurrunt, me Aquilam vocant, ſalutant.
Hoc verum eſt: Varius meis profectò
Pennarum ordo humeris, adunci, & vngues
Accreſcunt digitis. meæ ò Camœnæ
Per vos fio Aquila, adiuuate verò,
Ne quando queat adſequi volantem
Me Liuor malus, & ſatis volaro.

Lectori. De ſuis Centuriјs.

Exautorari plures me iudice debent
His lector ignauos in armis Milites:
Sed quid ego facerem? quid me potuiſſe putabis
In hac neceſsitate, in hac penuria?

Con

Conſumant fruges niſi non, & pocula potent,
Numeri tamen ſunt, ambulant, habent pedes.
His voluere ſuas Numeris abſoluere Turmas
Primi huius ipſius Duces exercitus.
Idque ideo neu quis medio auſit dicere campo
Abradere peditum eos ſibi ſtipendia.
Prætereà timuere meus neu vincier Hoſtis :
Poſſit minore, minus & armata manu.

EPIGRAMMATΩN CENTVRIAE QVINTAE ET VLTIMAE FINIS.

IOANNES GIRARDVS

DIVIONENSIS DIVAE IMMORTALITATI S.

FORMIDABILIS annorum Series, & inuidioſa Vetuſtas,rerúmque edax Saturnium tempus tres in meam perniciem dudum iurati inuidiæ Carnifices nuſquam vſpiam mihi, hiſque meis cohortibus inſidiari deſinét: multùm itaque vereor ne aliquando huc clanculum, & derepentè obrepant,nóſque inopinantes tinctis lethali veneno telis infeſtent, ſaucient, opprimant. Tu ob id ideo, Diua Immortalitas,arma hîc,quæ nos vulneribus inuiolabiles faciant impenetrabilem perpetuæ Memoriæ vmbonem,quo nos ab obliuionis iniuria ſartos tectos aſſeras, tereté denique Aeternitatis gladium, quo rigida tantorum,tamq́ue perditorum hoſtium capita vndique trunces,non à Vulcano illo, ſed ab æquo,& bono, iam primum accipe, & feſtinantius indue. Cæterùm abſque aliqua mora totum hoc meum mihi agmen mecum claude, quaſique coge.

Ego

Ego profectò glorioſam victoriam, ſpecioſa, amplaq; ſpolia confidentiſsimè expecto. Quinimò (ſi ſcire vis) integras Carminum columnas: ſuaues, & facetos aliquot Dialogos: ad populares plauſus, & omnium acclamationes excogitatas, deſcriptaſque Comœdias in diem, pompamq; triumphi: Ea item, quæ de iure ſcripſi omnia in profundam, & ſolidam Pacis quietem mihi, tibique reſeruo, & præparo.

Ecce autem iam quiſque ſuis ſe oſtendit in armis
Miles, & ipſa ſuum Gloria monſtrat opus.
Fit clamor: noſter viuat, valeátque Girardus:
Tu mecum hoſtiles percute, rumpe manus.
Scilicet alma mei in te adeò eſt fiducia voti,
Vt me poſſe negem temporis enſe mori.

VALE, ET REGNA DIVA
O IMMORTALITAS.
ASSONAE, AD CALEND.
IVLII. 1552.

CORNV FERIT ILLE, CAVETO.

1 Immortalitas.
2 Carminum Centuriæ multipedum.
3 Animus reſiſtens.
4 Gladius æternitatis.
5 Clypeus æternæ memoriæ.
6 Tempus.
7 Saturnus.
8 Vetuſtas.
9 Annorum ſeries.
10 Rerum obliuio.
11 Inuidia extincta.